

ת"פ (ראשון לציון) 32799-01-24 - מדינת ישראל נ' מולוקן אספה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 24-01-2023 מדינת ישראל נ' אספה(עוצר)

לפני: כבוד השופטת, סגנית הנשיא דורית סבן נוי

המאשימה: מדינת ישראל

נ ג ד

הנאשם: מולוקן אספה

בשם המאשימה:

בשם הנאשם: עו"ד שירן ברגמן

הכרעת דין

א. כתוב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **בילוש או התchkות אחרי אדם העולמים להטרידו**, לפי סעיף 12(1) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") **והפרת צו פיקוח**, לפי סעיף 22(א) לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מיין, תשס"ו-2006 (להלן: "חוק הפיקוח").

2. על פי הנטען בעובדות כתוב האישום, ביום 1.11.2023 הוטל על הנאשם צו פיקוח זמני לפי הוראות חוק הפיקוח, במסגרת הוטלו על הנאשם הגבלות ונקבעו סמכויות לקצין הפיקוח,

- ובין היתר, הרחקה ממקומות בהם מוגש אלכוהול לרבות מועדונים, פאבים, ברים וכו'. צו הפיוקה הוטל עד החלטה אחרת, והיה בתוקף ביום 23.12.2023.
3. בתאריך 23.12.2023 בסמוך לשעה 10:01 נכנס הנאשם למועדון ה"ולטר" בראשון לציון, מקום בילוי בו מוגשים משקאות אלכוהוליים (להלן: **"המועדון"**).
4. במועד זה, בין השעות 10:10 ועד השעה 10:58 לערך, עת בילתה א.א. ילדת 2002 (להלן: **"המתלוננת"**) עם חבריה במועדון, נצמד אליהם הנאשם, ניסה לרקוד עמם, שוחח עמם, הצללם עמם וניסה ליצור קשר עם המתלוננת, אשר לא שיתפה עמו פעולה. הנאשם ולמתלוננת אין כל הכרות מוקדמת.
5. בשעה 10:58 או בסמוך לכך, עזבה המתלוננת את המועדון והלכה למסעדת "קריזי מיט" (להלן: **"המסעדה"**) השוכנת בסמוך למועדון, שם ישבו חלק מחבריה. המתלוננת נכנסה למסעדה, ביקשה מחברתה את המפתח לרכבה של החברה על מנת ליטול את תיקה שנותר ברכב. הנאשם יצא אחר המתלוננת מהמועדון, עקב אחראית והמתין לה מחוץ למסעדה.
6. בחולוף דקות ספורות, יצאה המתלוננת מהמסעדה וצעדה לעבר הרכב בעוד הנאשם עוקב אחריה עד אשר הגיעו לרכב. כאשר הוצאה המתלוננת את תיקה מהרכב וסגרה את הדלת, תפס אותה הנאשם באמצאות ידו הימנית בגרונה, חנק אותה בכר שהצמיד את אגודלו לצווארה ואמר לה מספר רב של פעמים: **"יש לי נשך, תפתחי את הדלת ותיכנסי או שאני הורג אותך"**. המתלוננת בתגובה, אמרה לנiento בבהלה שהוא יכול לרקוד איתם, שכן סקרה תחילת שזה רצונו, אך הנאשם המשיך לחנוק אותה עד שלא הצליפה לדבר ולנשומם. כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו למATALONNT CABIM בצוואר, נפיחות בגרון וקושי לנשומים.
7. בעבר רגעים ספורים, הגיעו למקום שניים מחבריה של המתלוננת, קראו לעברה ושאלו את הנאשם לפשר מעשיו. הנאשם השיב: **"הכל טוב"**, עזב את צווארה של המתלוננת והיא נפלה ארצתה. הנאשם גידף את המתלוננת **"cosa ama שלך מי יגע בר' בית זונה יבת שרמותה"**, ונמלט מהמקום.

ב. המענה לכתב האישום וגדר זירת המחלקה

8. הנאשם הודה בעבירה של הפרת צו הפקוח וכפר ביתר העבירות המיוחסות לו. בمعנה לכתב האישום ובתשובתו מיום 10.4.2024, אישר הנאשם שהה במועדון בליל האירוע, שאין בין בין המתлонנת כל הנסיבות מוקדמת וכי הצלם עם המתлонנת וחבריה. הנאשם כפר בכך שנצמד אל המתلونנת, עקב אחריה איים ותקף אותה, אלא טען שנכח במועדון ולאחר מכן הלה לבתו.

9. אין מחלוקת שביל 23.12.2023, המתلونנת הגיעו למועדון יחד עם ארבעת חברות, מ.מ. (עדת תביעה מס' 4), א.ב. (עדת תביעה מס' 3), ל.מ. (עד תביעה מס' 5) ול.ח. (עד תביעה מס' 6) ברכב בו נהגה א.ב (להלן: "הרכב").

10. כן הוסכם על הצדדים שהנאשם שהה במועדון, הצלם יחד עם המתلونנת וחבריה תמונה סלפי אשר צולמה על-ידי העדה מ.מ (להלן: "**תמונת הסלפי**") והוגשה בהסכם (ח/12).

11. **זירת המחלקה טמונה בזיהוי הנאשם ובשאלת האם הוא זה שעקב אחר המתлонנת למסעה ולחניה, תקף אותה ואיים עליה, או שמא גרסתו אין מדובר בו.**

12. כבר עתה יוער, שההגנה בסיכון הסכימה לקבל את גרסת המתلونנת כמהימנה ואמינה מבחינה סובייקטיבית, היינו שהמתلونנת מאמינה בכל ליבה שהנאשם הוא התוקף ואני שקרנית, ואולם אינה אמונה מבחינה אובייקטיבית, שכן לא ניתן לבסס הזיהוי על סמך עדותה. (סעיף 5 לסיומי ההגנה בכתב ועמ' 54 ש' 13-14 לפורטוקול מיום 8.9.2024).

ג. דין והכרעה

13. אקדמיים אחרים לראיות אומר, כי לאחר שבחןטי לעומק את הריאות שהובאו בפניי ואת טענות הצדדים, באתי אל המסקנה כי הוכח בפניי שהנאשם תקף את המתلونנת כנתען בכתב האישום. זיהוי הנאשם נשען על מספר אדנים וביניהם, עדות המתلونנת, עדים נוספים שניכחו במקום, סרטוני מצלמות האבטחה בהם צפיתי, התרשומות הבלתי אמצעתה מהנאשם וגרסתו בבית המשפט. ואלו נימוקי".

14. כדי, ניתן לבסס הרשעה על סמך ראיית זיהוי ואף עדות יחידה ללא צורך בראיות תומכות, ואולם, במקורה שכזה, שומה על בית המשפט לנוקוט בשונה זיהורות. [ע"פ 7130/97 **שבבי נ' מדינת ישראל** (21.3.1999); ע"פ 10360/03 **שדייד נ' מדינת ישראל** (2.3.2006) (להלן: "**ענין שדייד**"); ע"פ 458/14 **אדרי נ' מדינת ישראל** (29.1.2015) (להלן: "**ענין אדרי**"), דוח הביניים בנושא עדויות ראייה שגויות וזיהוי מוטעה של הוועדה הציבורית למניעת הרשעות שווא ותיקון, לראשונה של שופט בית המשפט העליון (בדימוס) פרופ' יורם דנציגר (ספטמבר 2019) (להלן: "**דו"ח הביניים של ועדת**

דנציגר")].

15. זיהוי עבריין על ידי עד ראייה, מהויה ראייה המבוססת על יכולת הבדיקה של העד בעזרת חושיו בה בית המשפט שומר את חווות דעתו של העד והתרשםתו אודות זיהוי הנאשם ומוכיח זאת קובע מצאים עובדיים. מצד אחד, ראייה זו בעלת חשיבות רבה להוכחת ביצוע העבירה על ידי הנאשם ומצד שני, קיים חשש רב להרשעת חפים מפשע. (יניב ואקי דיני ראיות כרך ב', עמ' 1126-1125 (2021) (להלן: **ואקי**)).

16. בית המשפט העליון עמד על האתגר שניצב בפני בית המשפט, בבווא להעיר את ראיית הזיהוי בקובעו כדלקמן:

"ראיית זיהוי טומנת בחובה אתגר. מצד אחד, הניסיון מלמד בצורה ברורה כי עד יכול לזיהות אדם אחר. מצד שני, 'אתה חי מפיו' של העד. זאת אומרת שאין תנאי מעבדה שניitan לבחון דרכם את העדות כפי שניitan, לדוגמה, לבחון ראיית DNA. פשיטה כי תהליך החשיבה ומנגנוןיו הזיהוי של האדם מורכבים הם. لكن יש מאפיינים בראייה מעין זו שאינם נחלת ראיות מסווג אחר..." (ע"פ 3055/18 אבו רקיק נ' מדינת ישראל,

פסקה 5 (4.8.2020) (להלן: **"ענין אבו רקיק"**)

17. משקלה וערכה הריאיתית של ראיית הזיהוי תלוי כל מקרה ונסיבותו וمبוסס על שני מישורים. במישור האחד, תיבחן אמיןנותו האישית של העד המזהה, כנותו ווישרו מבחינה סובייקטיבית. במישור השני, תיבחן מהימנותה של ראיית הזיהוי. [ע"פ 347/99 **דמיאנווק נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(4) 403, 221 (1993) (להלן: **"ענין דמיאנווק"**), **ענין אבו רקיק**, פסקה 10)].

18. על מנת לבחון ולהעיר את **ראיית הזיהוי**, יש לבצע **"מבחן כפול"**, פנימי וחיצוני בשני רבדים. **ברובד סובייקטיבי**, במסגרת עלי בית המשפט לעורך בחינה פנימית של עדות הזיהוי, המתמקד ביכולת של העד לחוקק בזכרונו את זהות הנאשם. שלב זה מחייב כניסה לתוך פרטיה העדות, מידת בהירותה, קיומן של סטיות או היעדרן, תוכן העדות ובאיזה מידת בית משפט מאמין שהעד מתאר את מה שאכן ראו עיניו. **ברובד האובייקטיבי**, בית המשפט עורך בחינה חיצונית של עדות הזיהוי וזאת בהנחה שהעד אמוראמת וצליח את המבחן הראשון, נבחנת משמעותו העדות והמשקל שיש ליתן לה וזאת בתבוסס, בין היתר, על נתונים אישיים של העד, נסיבות אירוע הזיהוי, היכרות מוקדמת בין העד לחשוד, תנאי הראות והתאורה, המרחק והזמן ממנה בוצע הזיהוי, ההשתיכיות האתנית-חברתית של הנאשם, הזמן שחלף בין מועד האירוע למועד הזיהוי, האם יש בתהליך הזיהוי פגם שעלול להפחית ממילויו, וכדומה. [**ענין דמיאנווק**, בעמ' 403; **ע"פ 5933/11 איטל נ' מדינת ישראל** (26.6.2014); **ע"פ 8902/11 חיזיה נ' מדינת ישראל** (15.11.2012) (להלן: **"ענין חיזיה"**), **ענין אבו רקיק** פסקה 5, דז"ח הבינים של ועדת דנציגר, ענין שדייד, פסקה 14 ו-24, דורון מנשה ורביע עאס"ט עותת בזיהוי חזותי של חשודים: הזמנה למחקר וIFORMה משפטים כה (תשס"ה 205, עמ' 238-226, 260-261, ואקי עמ' 1132-1128)].

19. חלק משיקוליו של בית המשפט להעיר את משקלה של ראיית הזיהוי, יש ליתן משקל, בין היתר, למידת הביטחון שהביע העד המזהה בזיהוי, כך למשל ככל שהעד בטוח בזיהוי והתרגש יש לכך משקל; במקרה שלנאשם מאפיינים ייחודיים, קרי, זקן, צבע עור, צלקת

וכדומה, יש בכך כדי להשפיע על מהימנותה של ראיית זהויות. נקבע בפסקה ובדו"ח הביניים של ועדת דנציגר, זהוי על ידי אדם שאינו משתייך אותה קבוצה אתנית של העד המזהה, מעלה חשש כבד יותר לטעות בזיהוי. (**ואקי**, בעמ' 1134-1136; ע"פ 5668/14).

מיכאלי נ' מדינת ישראל (26.11.2014) ברם, חשש זה אינו שולל את קיומה של ראיית זהויות.

20. בע"פ 2331/08 **קסטרו נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (16.9.2009) נקבע כדלקמן:

"ברקע בחינת משקלו של הזיהוי עומדת האבחנה בין מהימנותו של העד המזהה, לבין מידת השכנוע בנסיבות הזהוי עצמו. כלומר, יכול העד להימצא אמין ועדין תוטל בספק אמיתי הזהוי שביצע (ראו: ע"פ 6508/02 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, [פורסם בנבו], 729(2) 6.2.2003); ע"פ 648/77 **קריב נ' מדינת ישראל**, פ"ד לב (2) 729(1978) (להלן: **פרשת קריב**))"

21. הטעם לבחינת מהימנות הזיהוי כשלעצמם, בנפרד מאמינותו של העד, הינו הרצון להבטיח שהאמת הסובייקטיבית של העד תשתלב עם האמת האובייקטיבית המשקפת את המציאות ולחונן שאין מדובר במקורה בו העד אכן מאמין באמונה שלמה בזיהוי, אך טעה טעות כנה ותמה. [**ענין קريب** בעמ' 758; **ענין דמייניק** בעמ' 403; **ענין חזיה** בפסקאות 49-50; ע"פ 9040/05 **אוחיון נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (7.12.2006); ע"פ 2098/08 **פרעוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (28.12.2011)].

22. בית המשפט רשאי לזהות את הנאשם העומד בפניו בהשוואה לראייה חפצית, קרי תמונה, סרטון וכדומה ואולם, נדרשת זירות מרבית לביצוע זהוי על ידי בית המשפט וכןקבע בפסקה, הדבר יעשה רק כאשר בית המשפט שוכנע, ללא כל ספק, בזיהוי הנאשם ייתבסס, בין היתר, על התבוננות ב הנאשם במספר מספר ישיבות, שימוש לבפרטים "חודדים" בלבד שמדובר בנסיבות בהן אין צורך ב"עד מומחה". [**ואקי**, בעמ' 1168; ז"ג 20/85; **בחרי נ' פדלון**, פ"ד לט(4) 463, 465 (1985); **ענין בן דוד**, בעמ' 541; ע"פ 6864/03; ע"פ 3/2004].

23. אשר לזרוי ספונטני של עד בבית המשפט, נקבע כי מדובר בזיהוי בעל משקל מועט שעיה שהנאשם יושב על ספסל הנאים ואולם, אינו משולל כל ערך ראוי ובנסיבות מסוימות, שעיה שהזיהוי מהווה חלק מעדות רצופה ומהינה, ניתן ליתן לזרוי זה משקל. [**ואקי**, בעמ' 36-37; ע"פ 5390/63 **עודה ابو מדיעם נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(4) 29, בעמ' 1163; ע"פ 10082/09 **פלונית נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 להחלטתו של השופטRiblin (21.12.2009); ע"פ 315/74 **שילון נ' מדינת ישראל**, פ"ד לג(2) 212, 215 (1979); ע"פ 2653/98 **בן דוד נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 541, 529 (1998); רע"פ 1939/09 **פלונית נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 לפסק דין של השופט מלצר (6.12.2009)].

מן הכלל אל הפרט

24. לנוכח הקורא האירוע יחולק למספר זירות ויובאו הראיות אשר נוגעות לכל אירוע ואירוע.

בראש ובראשונה, תובה עדותה של המתלוונת, אשר הייתה מהימנה, אמינה, קוהרנטית, ללא הגזמה עם דיק במיון הפרטים והעיקריים שבhem, ללא סתרות מהותיות, באופן המאפשר קביעת ממצאים כנדרש בהליך פלילי. עדותה של המתלוונת אינה מותירה ספק כי הייתה עצמה את הנאשם לאורך כל האירוע ושיקפה במדוק את שאירע בפועל. עדות המתלוונת אינה עומדת לבדה, אלא היא נתמכת בראיות נוספות שתסקרנה לשתקבענה עובדות בכל זירה מהזרות המופיעות בכתב האישום.

25. תחת לסקור את גרסתו של הנאשם בפרק נפרד ומשמצאי Ci לא ניתן ליתן אמון בגרסהו, שמא גרסאותיו, אף זאת בלשון המעטה, ATIhis לכל אחת מגרסאותו TOR ניתוח הראיות לצורך קביעת עובדות בכל זירה וזרה.

26. מהלך המשפט כלל שש ישיבות ומתקן ארבע ישיבות הוכחות, במהלך התרשםתי באופן בלתי אמצעי מראהו של הנאשם באופן המאפשר לי לזהותו בסרטוני מצלמות האבטחה.

(1) זירת המועדון

27. המתלוונת מסרה בעדותה בבית המשפט Ci הגיעו יחד עם חבריה למועדון בשעה 23:30 לערך ויצאה ממנו סבב השעה 01:30 (עמ' 14 ש' 12-13 פרוטוקול מיום 30.4.2024). במהלך שהותה במועדון, שתהה 2,3 צ"סרים של ערק, הייתה בראש טוב, אך לא שיכורה (עמ' 15 ש' 8, 14, 20 פרוטוקול מיום 30.4.2024).

28. המתלוונת העידה, Ci רקדה עם חבריה במועדון בסמוך לעמדת הדיגי' ליד המדרגות, מудה לאחרר והרגישה שימושה אוחז במוותנה ומסיע לה שלא תumed. כשהסתובבה לראות מי אוחז בה, הבחינה בנางם. המתלוונת הצבעה אל עבר הנאשם באופן ספונטני בבית המשפט ויזתה אותו כמי שахז ביה ותקף אותה בסוף הערב. המתלוונת תארה את תחושתה לאחר שהנางם אחז בה "...**סימנתו** תודה עם הראש על העזרה אבל אוטומטית הרגשתי לא נוח בסיטואציה, על המגע במוותן, המבט שהסתובבתי ראייתי אותו, נבהلتني והלכתי לצד השני לחברים שלי. עוז'ד ברגמן: אבל אני לא מבין, המבט שלו מה? העדה א.א: 'מפחד'". (עמ' 10 ש' 9-7, ש' 14-10, ש' 24-28 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

29. המתלוונת חזרה בחקירה הנגדית, שנרתעה ממבטו של הנאשם הויל ומגע של גבר מרתיו אותה "ci נבהلتني קודם כל, הייתה לי תחושה תמיד שימושו נמצא מאחוריו אבל זה מועדון... ואני בחורה מאוד שומרה ופתאום מגע של גבר בי זה הרתיע אותו מאוד וכשאני הסתובבתי ראייתי את המבט וכמה הוא קרוב זה מאוד הרתיע אותו אז נבהلتני גם מהמבט, Ci המבט זה פטאום לא של אחד החברים שאני מכירה, זה לא אחד החברים עוזר לי פה, ראייתי עיניים أولי נראות קצת מסוממות, אולי העיניים שלו ככה ci לא יודעת מה. עיניים אדומות, קטנות כללה, מבט מאוד מפחד. אותו רגע שהסתובבתי ראייתי שזה לא אחד מהאנשים שאני מכירה, אז סימנתו תודה עם הראש ואז באתי ואז ישר החלפת מקום מהרגשה הלא נעימה". (עמ' 16 ש' 31-20 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

30. המתלוונת מסרה שכאשר הרגישה שהנางם עומד אחריה, עברה לركוד באזור אחר

במועדון, "עברתי לחברים האחרים כי באותו רגע זה לא היה לי נוח וגם הרגשתי שהוא הרבה זמן מأחורי ואני ממש מרגישה שמשהו עומד מאחוריי" (עמ' 11 ש' 2-1 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). בחקירה הנגידית, חזרה על כך שהנאים תמיד נמצאו באזור (עמ' 30 ש' 4 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

31. בהמשך, חברתה מ.מ אמרה לה שבכונת חבריה לעזוב את המועדון. לאחר שהמתלוננת רצתה להישאר במועדון, יצאה אל המסעדה הסמוכה, שם ישבו באותה העת חבריה א.ב., ל.מ ול.ח על מנת לקחת את מפתחות הרכב וליטול את תיקה אשר נותר ברכב. המתלוננת תארה כי כאשר יצאה מהמועדון ירד גשם, השאיילה מעיל מהסלקטור וצעדה למסעדה הסמוכה בה נכחו חבריה. (עמ' 11 ש' 16-3 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

32. **גרסת המתלוננת נתמכת בעדותה של מ.מ.** העדה מסרה שהיא אדם ש"קרקר" סביבם רוב הערב, והוא זו שצילמה את תמונה הסלפי של החברים אליה הטרף הנאים, מבלי שיש לו כל קשר לחבריה. (עמ' 33 ש' 30-24 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

33. העדה העידה שהאדם שהצלם עמם בתמונה הסלפי (הנאים), הוא זה שהיה צמוד אליום במהלך כל הערב ובעיקר למATALONNET, **"רוב הערב פשוט הסתובב סביב א.א חברה שלי, ממש, כאילו איפה שהוא הייתה הוא היה מבחינת מועדון."** (עמ' 34 ש' 14-13 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). **"הוא קראקן סביבה, אני יודעת כי עמדתי שם, הינו על מדרגות, בעצם המועדון בניו מזה שיש 3 מדרגות ואנחנו הינו צמודות לדיגי" והיא מרחק של 3 מדרגות, הוא היה פשוט לרעה רוב הערב רוב הזמן, בכלל זה גם כולם זוכרים אותו, גם בלי התמונה הינו זוכרים אותו."** (עמ' 37 ש' 32-29 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

34. העדה הסבירה בחקירה הנגידית שהנאים נצמד למATALONNET, ולא נכח לידם במקרה: "... אם היא הלכה טיפה, אז הוא עבר. יודעים מתי בין-אדם מקרקרים סביב בין-אדם אחר. אם היא עוברת לצד השני והוא הולך אחרת." (עמ' 38 ש' 2-1 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

35. **חיזוק נוסף לגרסת המתלוננת, ניתן למצאו בעדותה של א.ב.** העדה העידה שהנאים הגיעו אליהם בזמן שרקדו במועדון ונכנס לתמונה הסלפי (עמ' 12, ש' 12-9 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). העדה הצביעה לעבר הנאים באולם בית המשפט וזיהתה אותו באופן ספונטני (עמ' 17 ש' 12, 23 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).

36. גרסת המתלוננת מתישבת היטב עם **סרטוני מצלמות האבטחה** אשר הוגש בהסכמה (ת/17א') בהם צפיתי. כפי שיפורט להלן (הഫניות מתיחסות לשעון המוצג הסרטון ולא בהכרח לזמן אמיתי). בצילמות האבטחה ממועדון "ההיידה", זמן המערכת זהה לזמן אמיתי ובצילמות האבטחה של המועדון, קיים פער של כ-17 דקות אחרת בין זמן המערכת לבין זמן (ת/17) ועוזתו של רט"ר דוד ברדה (עד תביעה מס' 13), עמ' 54 ש' 31-30 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

37. סרטון מצלמת האבטחה 2 מתעד את הכניסה למועדון ההיאדיה אליו הגיעו הנאים קודם הגעתו למועדון ועל כך אין מחלוקת. בשעה 23:18:21 ניתן לבדוק בדמות כניסה לבושה במכנסי ג'ינס וקופצ'ון שחור. בשעה 23:24:12 ניתן לבדוק בנאים בברור לבוש במכנסי ג'ינס וקופצ'ון שחור. הנאים זווהה בתמונה מתוך סרטון זה על ידי קצין

הפיוקח מיחידת צור, רן מאיר עמר (עד תביעה מס' 7) (להלן: "רן"), הודיעתו הוגשה בהסכמה הצדדים (ת/8, עמ' 2, ש' 11-7) ועל ידי קצין הפיוקח מיחידת צור, בני שבו (עד תביעה מס' 8) (להלן: "בני"), הודיעתו הוגשה בהסכמה הצדדים (ת/9, עמ' 2 ש' 11-7). נקבע בפסקה, ראייה שהוגשה לבית המשפט, הופכת להיות "ראייה במשפט" וכל צד רשאי לעשות בה שימוש. ([ע"פ 4004/93 יקבוביץ נ' מדינת ישראל \(18.2.1996\)](#)).

38. סרטון המכונה "מצלמה 10" מתעד את שירוטי הכניסה לתאי השירותים במועדון ההיאדה בו ניתן להבחן בשעה 00:23:56 (זמן אמת) בגבר יוצא מטה השירותים כשהוא לבוש במכנסי ג'ינס וקופצין שחור. אף בסרטון זה, זוהה הנאשם בתמונה מtower הסרטון על ידי קצini הפיוקח רן ובני (ת/8, עמ' 2 ש' 7, ש' 12 ועמ' 3 ש' 7, עמ' 2 ש' 9, ת/14-15 ש' 12, ש' 12 ועמ' 3 ש' 15-14). אוסף כי ניתן להבחן בבירור בפניו של הנאשם.

39. סרטון מצלמת האבטחה Enter Waitress מתעד את הכניסה והיציאה מהמועדון. בשעה 00:53:25 (זמן אמת 01:00) ניתן להבחן בנאשם נכנס למועדון כשהוא לבוש בקופצין שחור ומכנס הנראה כג'ינס. עיר כי הנאשם מיזמתו, ביקש להציג קטע זה בפניו במהלך חקירתו הראשית כפי שיפורט בהמשך וכן, ניתן להזות בבירור שהאדם המופיע הסרטון הוא הנאשם.

40. סרטון מצלמת האבטחה Main DJ מתעד את ההתראות במועדון התואם את גרסת המטלוננט, בו ניתן לצפות כיצד הנאשם חובר למטלוננט וחבריה בזמן שהם רוקדים בסמוך לעמדת הדיגי'. תחילת הנאשם משוחחת עמם, רוקד בסמוך אליהם, מצלם איתם בתמונה הסלפי ועד כה ניתן לסביר שהתנהגו חבירת (01:19:51, 01:20:40, 01:22:04, 01:22:50).

בכל אותה העת, הנאשם נמצא בסמוך למטלוננט, עד שבשלב מסוים נצפה אדם מהחבורהמושך את המטלוננט בידי ומרחיקה מהמעט (01:23:06). בהמשך, ניתן להבחן כי הנאשם לא מש מהמטלוננט ונצפה כשהוא נצמד אליה מאחור והולך אחריה לכל מקום אליו זהה ברחבי המועדון (01:36:13-01:39:06). בשעה 01:40:48 (זמן אמת 01:57) ניתן להבחן במטלוננט יצא מרחבת המועדון וה הנאשם בעקבותיה.

41. סרטון מצלמת האבטחה Enter Waitress מתעד את הכניסה והיציאה מהמועדון. בשעה 01:41:55 (זמן אמת 01:58:55) ניתן להבחן במטלוננט עומדת ביציאה מהמועדון, משוחחת עם הסלקטור, משאליה מעיל בהתאם לגרסהה, כשההintendent עומד מאחורי ומתיין בהמשך למללה משתי דקנות עד שהמטלוננט יצא מהמועדון והוא יצא מיד בעקבותיה (01:43:09, **זמן אמת- 02:00**). בזמן המסתנה, ניתן להבחן בבירור בנאשם כשהוא אווחז ביד שמאל במכשיר הטלפון הנייד בסמוך לאוזנו (01:42:55). אציג כי בשעה 01:42:40 ניתן להבחן בבירור שהנאשם לבש מכנסיים הנראים כג'ינס ישרים עם שני כסים, ללא כסים מצדדים ולא רוכסנים ואינם נראים כמכנסי דגם"ח נתען על ידו כפי שיפורט בהמשך.

42. סרטון אבטחה main Out מתעד הכניסה מזוינת אחרת של מצלמת החוץ. בשעה 01:43:12 (זמן אמת- **02:00**), נצפית דמות של אישה עם פרטיו לבוש תואמים לפרטי לבשה של המטלוננט, ניתן להבחן בנעליים ובמעיל אותו לבשה על גופה שניות ספרות קודם לכך והחל משעה 01:43:15 (זמן אמת-00), כעבור שלוש דקות, ניתן להבחן

- בגבר עם פרטיו לבוש זהים לנאים, קופץין שחור על ראשו וג'ינס כחול צועד אחריה כשהוא אוחז ביד שמאל במכשיר הטלפון הנheid בסמוך לאוזנו.
43. צפיה בסרטונים על פי סדר התרחשויות האירועים, מצביעת על כך שהנאשם יצא בעקבות המתלוננת כשהוא לבוש במכנסי ג'ינס וקופץין שחור.
44. מנגד, גרסתו של הנאשם בבית המשפט לפיה נכון מועד האירוע, הנה גרסה כבושא ולא ניתן ליתן בה אמון.
45. הנאשם נחקר פעמיים בتحقנת המשטרה (ת/1 ות/2). בחקירהו במשטרה, טען שלא זכר מה עשה בליל האירוע. הנאשם Ziha עצמה בתמונה חתוכה שהוצאה לו מתוך תמונה הסלפי, אך לא זכר היכן צולמה ומכשוהוצאה לו מתוך הסלפי השלמה, בה צולם עם המתלוננת וחבריה, לא זכר את התמונה. (ת/1, עמ' 4 ש' 32-34, עמ' 5 ש' 39-35, עמ' 7 ש' 64-62).
- בחקירתו השנייה, כאשר הוצגו לו סרטונים מליל האירוע, השיב: "**אני שואל אותך, נניח באתי למועדון, מה הבעה להגידי לך שבאת?**" (ת/2, עמ' 4 ש' 23-26). ואילו בעדותו בבית המשפט, הודה שבليل האירוע יצא עם שני חברים למועדון ההיידה ובהמשך נכנסו למועדון וזאת בinity לצד הפיקוח (עמ' 62, 63, 66 לפרטוקול מיום 2.7.2024).
46. בעדותו בבית המשפט, טען הנאשם שמסר לחוקר המשטרה שהגיע עם שני חברים למועדון. כאשר עומת עם כך שטען בחקירהו שלא זכר שששה במועדון, הבהיר שאמר זאת וטען שמסר בחקירה שככל מה שיש לו להגיד, יאמר בבית המשפט (עמ' 67, ש' 33-32 לפרטוקול מיום 2.7.2024).
- כאשר הוצגו לנאים בחקירהו הראשונה במשטרה סרטוני מצלמות האבטחה (ת/17א), בהם נצפה נכנס למועדון ההיידה ויוצא מהמועדון בליל האירוע, השיב שהוא "**לא זכר**" (ת/1, עמ' 8 ש' 71-77). בחקירהו השנייה הוצגו לנאים, פעם נוספת, סרטוני מצלמות האבטחה בהם נצפה נכנס למועדון ההיידה, מצטלים עם המתלוננת וחבריה תמונה סלפי ויוצא מיד אחר המתלוננת מהמועדון, הנאשם סרב להסתכל על הסרטונים, טען שיאמר את דברו בבית המשפט, השיב לחוקר שיחשוב שזה הוא וכדומה. (ת/2 עמ' 4 ש' 27-28, עמ' 5 ש' 38).
47. בעדותו בבית המשפט ובinity לצד גרסאותיו בחקירה (ת/1 ות/2) אישר הנאשם שנכנס לשני המועדונים, בinity לצד הפיקוח שתלו כנגדו. בחקירהו הראשית, הנאשם Ziha עצמו במצלמת האבטחה בכניסה למועדון ההיידה (עמ' 63 ש' 6, עמ' 72 ש' 1 פרוטוקול הדיוון מיום 2.7.2024). הנאשם ביקש להציג לבית המשפט את סרטון הכניסה למועדון (00:53:00) בו נצפה לבוש בקופץין שחור ומכנס הנראת כמכנס ג'ינס (עמ' 62 לפרטוקול מיום 2.7.2004).

48. הנאשם בעדותו בבית המשפט, מסר שהגיע למועדון יחד עם שני חברים וחזר לביתו בשעה 04:30. הנאשם טען שהוטה בו בחקירה במשטרה כי הופל על ידי החברים עם הגיע למועדון והוא ביקש מהחוקר שיזמנם לעדות במשטרה ואולם, הדבר לא תועד בחקירהו (עמ' 63-62 לפרטוקול מיום 2.7.2024). בחקירהו הנגדית, הודה בנאים שבחקירהו במשטרה, השיב שלא זכר את התמונה ולא מסר לחוקר שהיא עם שני חברים, והנאשם

הшиб: "**לא רציתי לענות לו**" (עמ' 68 ש' 11-15 לפרטוקול מיום 2.7.2024). מנגד טען, שאמր לחוקר שיביא את חברי לעימות (עמ' 69 ש' 26-27 לפרטוקול מיום 2.7.2024) ואילו, בחקירתו במשטרת מסר לחוקר "...**גניחה באתי למועדון, מה הבעיה להגיד לך שבאתי למועדון?**" (ת/2, עמ' 4 ש' 24). כלומר, הנאשם לא אישר בחקירהו במשטרת שנכח במועדון, אלא הבהיר, כך שלא ניתן לקבל את גרסתו לפיה ביקש מחוקרי המשטרה להביא את חברי לעימות עמו.

49. הנאשם סרב למסור לב"כ המאשימה את שמות החברים עם הגיע למועדון והшиб: "**לא מכיר, לא חייב לציין את השם, אם לא חקרו אותם אז למה שאני אגיד את השם פה?**" (עמ' 71 ש' 25-16, לפרטוקול מיום 2.7.2024). לא זו אף זו, הנאשם אף לא זמין את חברי להעיד עדין הגנה.

50. הנאשם אישר שהצטלם עם המתלוננת וחבריה תמורה סלפי, אך הוסיף שהצטלים עם אנשים נוספים. הנאשם הכחיש ששוחח עם המתלוננת ורקד אליה וזאת בנגד לנכפה בסרטון מצלמת האבטחה. הנאשם מסר שלא נגע באף אחד במועדון (עמ' 65 ש' 9-22 לפרטוקול מיום 2.7.2024) וזאת בסתרה לנכפה בסרטון מצלמת האבטחה בו נראה מתחבק עם גבר (ת/17א', סרטון main, 01:20:59 min DJ), עושה תנועות של לב מחובר עם אישת נוספת במועדון (01:21:51) ומנסהק אישת נוספת עומדת בסמוך למתלוננת (01:22:08). בחקירהו הנגדית, כשהוודה לו שבניגוד לגרסה בחקירה ראשית, נכפה מתחבק את מ.מ, השיב "**אני לא חשוב עשית שהוא רע פה**" (עמ' 82 ש' 9-3 לפרטוקול מיום 2.7.2024).

51. סתרה נוספת ניתן למצוא בגרסה כפי שמסרה בחקירה ראשית בבית המשפט. הנאשם השיב לשאלת בא כוחו כי לא שתה במועדון, גם שנכפה ב:url מצלמת האבטחה שותה מכוון עם קש (ת/17א', סרטון main DJ, מונה 01:22:17).

52. כאשר הנאשם נשאל בחקירה ראשית, האם יצא אחר המתלוננת מהמועדון, השיב: "**מה פתאום, מה פתאום**"omid אחר כך, נשאל על ידי בא כוחו, האם יתכן שיצא במרקחה? אישר **שיצא אחר המתלוננת** אך ללא קשר אליה (עמ' 65 ש' 25-32 מיום 2.7.2024).

53. הנאשם אישר שהוא שנכפה בסרטון האבטחה Enter Waltress החל מזמן 01:41:19 (זמן אמת 01:58) ועד למונה 01:43:19 (זמן אמת 02:00) עומד ביציאה מהמועדון וחובש את הקפוצין על ראשו (עמ' 76 ש' 32-20 לפרטוקול מיום 2.7.2024). כשהתבקש להראות היכן רואים את כסא מכנסי הדגם"ח, השיב: "**כנראה המצלמה מטשטש**" (עמ' 77 ש' 5-1 לפרטוקול מיום 2.7.2024). כשהוודה בנאשם שנכפה בפרק זמן זה, ממתין למתלוננת עד שתצא מהמועדון ויוצא מיד אחריה, השיב "**از מה אם אני הולך אחרי מישחו אז מה לדחוף אותו?**" (עמ' 77 ש' 20-31 לפרטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, כשנשאל מדוע לא רואים את חברי יוצאים עימיו כפי שטען השיב תשיבות מתחמקות: "**חזרתי פה, מה זה לא חזרתי? חזרתי פה, זה שאותם לא מראים את זה, אני חזרתי מה זה לא?ש: אני אראה לך שאתה יצאת ולא חזרת....ת: זה שלך, את אומרת ככה, זה המצלמה שלך... אתם חתכם, את יכולה לסדר הכל, את האמת אתם לא רוצים, את רוצה רק את הבלוף.**" (עמ' 78 ש' 1-21 לפרטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך,שוב מסר שהוא עם אדם נוסף. (עמ' 84 ש' 10-6 לפרטוקול

מיום 2.7.2024).

הנאשם לא זיהה עצמו ברטון המתעד את הכניסה למועדון מבחן, גם שנראה שזהו רטון המשך לצלמת הכניסה הפנימית, הן מבחינת המראה והן מבחינת הזמן.

54. אשר לפרטי הלבוש - הנאשם טען לראשונה בבית המשפט שבמועד האירוע לבש קפוצ'ון שחור ומכנסי דגם "ח בצע" בז'. ב"כ הנאשם הציג לבית המשפט את המכנסיים ותיארם מכנסיים עם שני כיסים בצדדים, שרוך שיוצא מהמכנס, רוכסנים מצד' המכנס, שני כיסים אחוריים וגומי בשולי המכנס. (עמ' 63, ש' 21-33, עמ' 64, ש' 65 ע' 1-6 לפירוטוקול מיום 2.7.2024). ואולם, הנאשם **מיוזמתו** ביקש להציג בבית המשפט את רטון מצלמת האבטחה של המועדון (00:53:38) בו נצפה נכנס למועדון כשהוא לבוש במכנסיים שנראים כמכנסי ג'ינס, ללא כיסים בצדדים, ללא רוכסנים ולא גומי בשולי המכנס.

55. הנאשם חזר על כך שלבש קפוצ'ון שחור ומכנס בצע" **ולא החליף את בגדי כל הלילה** (עמ' 72 ש' 28-6 לפירוטוקול מיום 2.7.2024).

56. כאשר הוצג לנאשם רטון מצלמת האבטחה המתעד את הכניסה למועדון ההיאדה בו נצפה לבוש בקופוצ'ון שחור וג'ינס, הנאשם זיהה את עצמו (עמ' 73 ש' 9-33 לפירוטוקול מיום 2.7.2024). הנאשם התבקש לתאר את פרטיו לבשו לאחר שזיהה את עצמו, והשיב: "**אני אחוור, אמרתי, קפוצ'ון שחור והמכנס... אפור זהה, זה.**" (עמ' 74 ש' 2-7 לפירוטוקול מיום 2.7.2024). כאשר הוטח בו שהוא נצפה ברטון מצלמת האבטחה כשהוא לבוש במכנסי ג'ינס עם קרעים וחולצה שחורה, השיב: "**לא יודע... אולי פישלתם פה.... אין רואים בצלמה שנייה ופה מצלמה שנייה, אני לא יודע מה להגיד לך... אני יודע מה לבשתי.**" (עמ' 74 ש' 16-8 לפירוטוקול מיום 2.7.2024).

57. כאשר הוצג לנאשם רטון מצלמת האבטחה באזרע השירותים ממועדון ההיאדה בו נצפה לבוש בג'ינס, השיב הנאשם "**נניח זה אני, לא יודע מה להגיד לך**", לשאלת בית משפט, למה כוונתו, השיב זהה לא הוא ושהתמונה מזוירה לו (עמ' 74 ש' 20-29 לפירוטוקול מיום 2.7.2024). ב"כ המשימה שבה והтиcha בנאשם, שהוא זה שנצפה ברטון מצלמת האבטחה, כשהוא לבוש ג'ינס עם מלא קרעים וחולצה שחורה, השיב "אני מה?" וכשהותח בו שאין כיסים, השיב "**בסדר. קודם ראית כיס ראות קודם ברטון השני, פתאום רטון אחר מבאים, מה זה יכול להיות רטון אחר.**" (עמ' 74 ש' 20-33, עמ' 75 ש' 2-1 לפירוטוקול מיום 2.7.2024).

בהמשך, הנאשם מאשר שהוא שמאלם ברטון בו נצפה בשירותים ממועדון ההיאדה בכר שמשיב לשאלת ב"כ המשימה האם הרטונונים משלקרים: "**רואים אותך, בסדר, את מביאות לי סרטוניים שאתה מביא לי שירותים שאתה הולך לשירותים.**" (עמ' 87 ש' 19-24 לפירוטוקול מיום 2.7.2024).

58. ב"כ המשימה הציגה לנאשם סרטוניים נוספים מהכניסה למועדון, הנאשם חזר על כך ששזה במועדון וכשב"כ המשימה הסבירה לו שעלייה להציג בבית המשפט שלבש ג'ינס

בניגוד לטעنتهו, הנאשם לא שלל את תזת המאשימה, אלא הטיח בה שהעדים מסרו שלבש קופץין כחול כהה (עמ' 76 ש' 13-4 לפרטוקול מיום 2.7.2024).

59. בהתבסס על המARGIN הראייתי עד כה ניתן לקבוע כדלקמן: הנאשם לבש בלבד האירוע ג'ינס כחול וקופץין שחור. הנאשם חבר למתלוננת וחבריה במועדון, יצר עמו קשר, הצלם איתם תמונת סלפי ונצמד למתלוננת בזמן שהוא באותו במועדון. הנאשם שזהה בקרבת המתלוננת פרק זמן מסוים בו יכול להבחן בזיהותו. בשעה 00:02 (זמן אמת) יצא המתלוננת מהמועדון והנ帀ט ניצא מיד בעקבותיה.

60. גרסתו של הנאשם באשר לפרטי הלבוש וה坦נהלו במועדון, מלאה סתריות ופירכות ולא ניתן ליתן בה אמון בלשון המעטה. הנאשם מסר תשובות מתחמקות, אשר לא מתישבות עם ראיות המאשימה ואף אינה מתישבת עם גרסאותיו במשטרה בסמוך למועד האירוע. הנאשם זיהה את עצמו במצילמת איזור השירותים במועדון ההיא בה נצפה בצוורה ברורה לבוש בג'ינס וקופץין שחור ובמצילמות נוספות בהן ניתן להבחן שלובש מכנסיים הנראים כמכנסי ג'ינס ולא מכנסי דגם"ח כתעنتهו. הנאשם אישר בעצמו שלא החליף בגדים במהלך הערב.

ההגנה בחרה שלא הגיע את מכנסי הדגם"ח אשר הוצגו לבית המשפט כראיה ולא בצד-הסיכון טענה, כי הנאשם חזר על גרסתו לפיה לבש את מכנסי דגם"ח בלבד האירוע. ברם, הוואיל והנ帀ט זיהה עצמו בחקירה הנגידית כשהוא לבוש בג'ינס וקופץין שחור, טענה ההגנה כי שקרו נבע מהרצון להרחיק עצמו מהעיר ומראיות המאשימה כפי שנשמעו במהלך המשפט ואין לראות בשקר זה כחיזוק לראיותיה, בפרט שלא נשאל אודות פרטי הלבוש בחקירתה במשטרה.

איןני מקבלת טענה זו, שכן מדובר בחקירה שנאסף ותווד עלה שהנ帀ט לבש מכנס ג'ינס וקופץין שחור. הנאשם בחקירתו במשטרה, הרחיק עצמו בכך שלא אישר שנכח במועדון או במקום, אך כן זיהה עצמו בתמונה הסלפי ולא חלק על פרטי הלבוש. יוצא מן האמור, שגרסתו הכבושה והסתורת מהוות חיזוק לראיות שהובאו מטעם המאשימה.

(2) זירת המשעדה והצעדה לרכב

61. המתלוננת בעדותה תיארה שהמשעדה מוקפת חלונות שקופים וכייד הבדיקה בגין עומד מחוץ למשעדה ומתרבונ בה מבעד לחלון: "כל הקרייזי מיט זה איזור שהוא רק זוכיות, ז"א שאתה רואה מה קורה בחוץ. נכנסתי לקרייזי מיט, א.ב. ישבה בשולחן, ל.מ ול.ח עמדו... ומחזיות העין אני קולעת את אותו בחור שראיתי אותו לפני רגע במועדון. אז אמרתי להן, הרי טיפה שתיתני, הייתי בראש טוב, כאילו לא הבנתי מה אני רואה אותו עכשו, כי לפני רגע ראיתי אותו שם, פתאום אני רואה ככה בן-אדם עומד בזכוכית ככה, בוהה بي. אז אני עושה להן מהה זה, הוא עוקב אחריו? אבל אף פעם לא באמת, לא דמיינתי שהוא באמת עוקב אחריו אבל זה היה לי מוזר כי אני רואה שהמברט מופנה אליו, יורך גשם, הבן-אדם עומד מחוץ לזכוכית" (עמ' 11 ש' 18-26 לפרטוקול מיום 30.4.2024). במהלך עדותה בבית המשפט, ציירה העדה את המרחק בו עמד הנאשם מבעד לזכוכית ביחס אליה וחבריה והסבירה שניתן היה להבחן בגין מהמקום בו עמד (ת/22, עמ' 23 ש' 1-32 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

62. המטלוננט נטלה את מפתחות הרכב והלכה לכיוון הרכב, התקשרה ל.מ. שילווה אותה בשיחת טלפון בזמן שהוא צועדת לרכב. בזמן שהמטלוננט שוחחה עם ל.מ, חשה שמשהו עוקב אחריה והפסיקה לדבר על מנת לנסות להקשיב לצעדים. ל.מ אמר לה "הוא עוקב אחריך" ומשהשבה בחיבוב, ל.מ אמר שהוא מגע ונתקו את השיחה. המטלוננט הסבירה שלא ביקשה אף אחד ללוות אותה כיוון שירד גשם (עמ' 11 ש' 19 ואילך לפרטוקול מיום 30.4.2024) והוסיפה שלא ביקשה מחברה ללוות אותה כי אзор החניה היה בקרבת מקום, ולא העלה על דעתה שאירוע זהה עלול לקרות לה (עמ' 30 ש' 26-29 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

63. עדותה של המטלוננט **מתישבת עם עדותה של א.ב.** העדה מסרה שבזמן שהתהה במסעדה יחד עם חבריה וביניהם, ל.מ ול.ח, הגיעו המטלוננט לחת ממנה את מפתחות הרכב ולהוציא את התיק שנותר ברכבה. העדה צינה שהבחינה **במו עיניה** בנאש הולך אחר המטלוננט בזמן שיצאה מהמסעדה לכיוון המסעדה והמטלוננט אמרה עצמה "**זה הוא עוקב אחריך?**" (עמ' 12 ש' 25-33 לפרטוקול מיום 9.6.2024). בחקירה הנגידית, תארה העדה שבמסעדה ישנו חלונות שקופים והראות הייתה "**מעולה**" (עמ' 18 ש' 20-22 לפרטוקול מיום 9.6.24). בדומה למטלוננט, אף עדה זו ציירה את המרחק בו עמד הנאש ממנה, כמרחק ממנו הייתה יכולה זהותו בזמן (ת/23). העדה הוסיפה, כי בזמן שהמטלוננט נכנסה למסעדה הנאש נישן על הקיר ומיד כשהמטלוננט יצא הנאש החל ללכט בעקבותיה (עמ' 20, ש' 20-22 לפרטוקול מיום 9.6.24).

64. העדה תיארה שהמטלוננט ביקשה "**תהיי איתי** בטלפון, נראה לי הוא עוקב אחריך" והתקשרה לאחד מהחברים שייהי עמה על הוקו.

65. העדה צינה כי הבחינה במו עיניה שהנאש הולך אחר המטלוננט כאשר היא יצאה מהמסעדה והלכה לכיוון הרכב. העדה מסרה שהמטלוננט צעה בשיחת הטלפון "תבואו, תבואו, תבואו" ל.מ ול.ח יצאו אחריה והוא נשarra במסעדה (עמ' 13 ש' 9-14 לפרטוקול מיום 9.6.2024). גם בחקירה הנגידית, אישרה העדה שמיד כשהמטלוננט התחללה לכת, הנאש יצא בעקבותיה. העדה השיבה **לב"כ** הנאש, שלא יצאה אחר המטלוננט כי לא "אזה את הסיטואציה" ומיד כשהחברים היו עם המטלוננט על הוקו, היא אמרה להם לבוא. (עמ' 22 לפרטוקול מיום 9.6.2024).

66. ההגנה טענה בסיכוןיה שאין מקום לקבל את עדותה של א.ב, בין היתר, מכיוון שמסרה בחקירה הנגידית שהנאש לבש "**ג'ינס שחור, קפוצ'ון שחור, חולצה שחורה**, לא **זכרת בדיק מה**" ואולם, המשיכה ומסרה "**אני חושבת שקופצ'ון, כמעט ב-90 אחוז. עוז'ד ברגמן:.... לגבוי הצבע? העדה?....: "שחור. עוז'ד ברגמן: ...אות זכרת ג'ינס באיזה צבע? העדה,: לא זכרת איזה צבע. עוז'ד ברגמן: כרגע אמרת ג'ינס שחור. העדה, ... ג'ינס, אמרתי ג'ינס, לא אמרתי, אמרתי קפוצ'ון שחור. עוז'ד ברגמן: ... זה ג'ינס עם קרעים? איך נראה הג'ינס? העדה?..., לא זכרת להגיד לך.**" (עמ' 29 ש' .(11-22

76. לא מצאתי באמירתה של העודה א.ב סטירה מהותית היורדת לשורש עדותה עד כדי קביעה שאין מדובר בעדות לא מהימנה או שיש בה כדי לפגוע בזיהוי הנאשם. העודה תיקנה את דבריה והסבירה שהתקונה לקפוץון בצבע שחור וכשהלא ידעה לדיק אם לבש ג'ינס עם קרעים, ידעה למסור "לא זוכרת". ודוק, אין באין זכירת פרט מסוים או אי דיק בפרט לבוש כדי לפגום בגרעין האמת של הזיהוי ולשלול את הזיהוי כולו. (**ענין אדרי**, פסקה מז).

77. **חיזוק נוסף לרשות המטלוננט, ניתן למצוא בעדותו של ל.ח.** העד מסר שבזמן שיישבו במשעדה, ל.מ שוחח עם המטלוננט בטלפון, הבין שימושו עוקב אחר המטלוננט ואז ל.מ ביקש שייבוא אליו לכיוון החניה (עמ' 9 ש' 4-1 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

78. אף עדותו של ל.מ מתישבת עם גרסת המטלוננט, בכך שהיא יי' בזמן שיישבו במשעדה, שמע באזניו שהמטלוננט פנתה לא.ב ואמרה לה: "**זה לא הוא שעוקב אחרינו שהוא איתנו במועדן הוא נראה לי עוקב אחרים...**" (עמ' 16, ש' 2-1 לפרטוקול מיום 19.5.2024). העד דיק בחקירותו הנגדית ששמע את המטלוננט אמרת לא.ב. "**הוא עוקב אחריו**" ולא זה מהמועדן עוקב אחריו, מה שמצויב שעודתו מהימנה ולא הייתה לו כל כוונה להעכימה (עמ' 19, ש' 26-27, עמ' 20 ש' 8-9 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

79. בדומה ליתר העדויות שהוזכרו, העד מסר כי כאשר המטלוננט יצא מהמשעדה לכיוון הרכב, אמר לה להתקשר אליו מתוך דאגה, ובמידה וקורה משזה שתגידי לו לבוא. העד הסביר שהרכב היה במרחק של חצי דקה הליכה. (עמ' 16 ש' 7-1 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

80. העד שוחח עם המטלוננט בטלפון בזמן שצעדה לרכב, ובזמן שהגיעה כבר לרכב כשהוא עימה על הוקו, אמרה לו לבוא.

**71. צפיה בסרטוני מצלמות האבטחה, מחזקים ומשתלים במדיק עם עדות המטלוננט
ויתר העדויות ומוכחים את שארע.**

81. סרטוןabetcha.hmain המתעד את היציאה מהמועדון. בשעה 01:43:42 (זמן אמת 02:00) ניתן להבחין במטלוננט יוצאת מהמועדון, חוצה את הכביש לעבר מסעדה עם חולנות שקופים ודמות של גבר עם ג'ינס, חובשת קפוץון שחור אוחזת ביד שמאל במכשיר טלפון נייד עוקבת אחרתה. החל משעה 01:45:50 (זמן אמת- 02:02) נצפית דמות של אישה עם פרטיו לבושים תואמים לפרטיו לבושה של המטלוננט, יוצאה מכיוון המשעדה, חוצה את הכביש ומשיכה לצעוד. מיד ובסמוך, החל משעה 01:45:58 (זמן אמת- 02:02) ניתן להבחין בדמות עם ג'ינס, חובשת קפוץון שחור כיד שמאל נראית כאותה בדבר מה בסמוך לאוזן, צועדת באותו הכיוון. (ראו בנוסף, צילום שהוגש בהסכמה מתוך מצלמות האבטחה ת/3, סעיף 6).

82. סרטון מצלמת האבטחה Camera 9 המתעד את אזור החניה. החל מהשעה 02:02:42 ועד 02:02:52 ניתן להבחין במטלוננט לבושה במעיל צועדת בחניון ובמרחק של צעד ממנו, צועד גבר לבוש בג'ינס עם קפוץון שחור על ראשו, אוחז במכשיר טלפון בידו השמאלית בסמוך לאוזן. ב'כ הנאם לא חלק על כך שהדמות הנצפית הסרטון היא המטלוננט. יודגש כי לא נצפה אדם נוסף בחניה.

83. גרסת הנאם בכל הנוגעת לחלק זה של האירוע, אף היא לבושה ורכזות סטירות. במסגרת חקירתו הראשונה במשטרת, הוצג לנאם סרטון המתעד אותו עוקב אחר

המתלוננת למסудה ותגובהו הייתה: "נניח ומישחו הולך, זה אומר שהוא מתכוון לעשות מהهو? אני לא רואה את עצמו בסרטון" (ת/1, עמ' 8 ש' 81-92). ואילו בעדותו בבית המשפט, כאשר הוצגו לו הרטוטונים ממצלמת האבטחה, נשאל על ידי ב"כ המאשימה מדוע המתין ליד הזכוכית במסעדת, השיב "ולמה הם עומדים פה אלה? מה זה משנה? אסור לעמוד כאלו?" (עמ' 85 ש' 23 לפרטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, כשהותח בו שוקב אחריה והמתין מבعد לזכוכית, השיב לב"כ המאשימה "את היהת שמה?" (עמ' 92 ש' 11-15 לפרטוקול מיום 2.7.2024).

76. הנאשם בחקירותיו במשטרה, לא זיהה עצמו בסרטון מצלמת האבטחה בחניה ולא מסר גרסה, אלא השיב: "**לא קרה**" (ת/1 עמ' 9 ש' 83-84, ת/2 ש' 40-49). בעדותו בבית המשפט הגיב הנאשם לצפייה בסרטון "**אז אם זה לא אני למה לא עשינו לי איכון בטלפון? אני בחוץ**" (עמ' 87 ש' 28-33, עמ' 88 ש' 1 לפרטוקול מיום 2.7.2024). לצד זאת, בעדותו בבית המשפט, גם שהנאשם לא זיהה עצמו ב mgrash החניה, מסר גרסה כבושא לפיה הרכב של חבר שלו (עמו הגיע למועדון) חנה ב mgrash החניה המתוועד בסרטון (עמ' 88 ש' 16-17 לפרטוקול מיום 2.7.2024). בנוסף, בחקירה הראשית סיפר כי לאחר שיצא מהמועדון "**הלכתי לרכב של חברי היינו באותו, חבר שלי בא באותו, הייתי באותו של חבר, יצאתי, חיפשתי אותו, הייתי באותו ואז חזרנו עוד פעם ואז 2 חברים גם יצאנו, הלכנו לבית**" (עמ' 65 ש' 32, עמ' 66 ש' 1-4 לפרטוקול מיום 2.7.2024). במהלך חקירתו הנגדית ולשאלת בית המשפט, שיסביר מה היה לאחר שיצא מהמועדון, מסר גרסה כבושא נוספת **"המקום הזה גדול** (הכוונה לחניה), **היה אותו של חבר, אם הוא היה מצלם לא יודע מה הוא עשה פה, יש אותו שיוצא, הייתי עם החבר, הוא היה ברכב, אמר לי 'בוא נלך', ליד לאיפה שהמצלמה, יש 2 מועדונים שם, 2 כניסה למועדון... אני יצאתי בסביבה.**" (עמ' 95 ש' 9-15 לפרטוקול מיום 2.7.2024). לשאלת ב"כ המאשימה האם תועד מצלמת החניה הולך למועדון הנוסף, השיב "**אני עוד פעם, נתתי אני מכיר את המקום הזה, אני אומר לה היה פה, אני זוכר לצאתי... פעם אחד וחזרתי עם החבר וזה ואז הלכתי... יצאתי פעם אחת, הייתי, באתי עם חבר, נכנסתי רואים אותו נכנס עם החבר... למועדון**" (עמ' 95 ש' 22-33 לפרטוקול מיום 2.7.2024).

77. צבר הראיות שהוצגו משלב זה בזו וمبוסס את העובדות לפיהן, הנאשם יצא אחר המתלוננת מהמועדון, כשהוא חובש **קופצון** בראשו ואוחז במכשיר הטלפון הנייד, עקב

אחריה לمساعدة הסמוכה עם החלונות השקופים, המtin לה מספר דקוט עד שתצא מהמסעדה והמשיך לעקב אחריה. הנאשם זיהה עצמו במצלמת האבטחה מtower המועדון, כמו שיצא בעקבות המתלוננת. שילוב מצלמת הפנים והחוץ, לא מותיר ספק שהנאשם המשיך לעקב אחר המתלוננת, הגם שלא זיהה עצמו במצלמת החוץ ומתיישבת עם גרסת המתלוננת יתר העדויות. כאמור, הנאשם לא הכחיש שנזכה עומד בסמוך למסעדה.

78. לא זו אף זו, אמנם הנאשם הכחיש שהוא שנזכה במצלמות אżor החניה, אך מן העדויות שנמסרו כמו גם, צפיה בסרטון לא מותירה ספק שהגבר שנזכה Dolik אחר המתלוננת, הוא הנאשם אשר המשיך לעקב אחריה. לא ניתן לנתק את מארג סרטוני האבטחה ויש לצפות בהם כמקשה אחת.

79. גרסתו הכבושה של הנאשם לפיה יצא מהמועדון לעבר רכבו של החבר אשר חנה באżor החניה, כאשר בעצמו מסר שיצא פעם אחת מהמועדון ואישר שהוא זה שנראה יוצא מהמועדון אחר המתלוננת כמעט במצלמות האבטחה, מחזקת את ראיות המאשימה. איןני מקבלת את גרסת הנאשם לפיה הוא מזהה עצמו במצלמת הכניסה הפנימית ולא מזהה עצמו במצלמת החוץ מזוויות אחרות, בה נזכה שנית ספורות לאחר מכן יזא אחר המתלוננת, וזאת כאשר נראה בבירור, שמדובר בדמota שמשיכה לאחוזה במכשיר הטלפון בסמוך לאוזן.

הנאשם לא מסר לחבריו נecho עמו במועדון, או לחבר אחד המtin לו ברכב ואף נמנע מלזמן את חבריו כדי הגנה, כך שיש בכל אלה כדי לחזק את הראיות שהובאו באמצעות המאשימה. 80. נכון המקובץ עד כה, אני קובעת שהנאשם יצא בעקבות המתלוננת מהמועדון, עקב אחריה למסעדה, המtin שתצא והמשיך לעקב אחריה באżor החניה.

(3) זרת החניה

81. המתלוננת העידה כי הספיקה להוציא את תיקה מהרכב, סגרה את הרכב וכשהסתובבה, הבדיקה בנאשם וقلשונה: "אני מסתובבת ואוטו בחור שראייתי אותו במועדון ושראייתי אותו בקרייז מיט מחוץ לשמה, אותו בחור תופס אותו עם היד שלו, שהיד שלו מאד עבה וחונק אותו. באותו רגע שאני מזהה שהוא אחד, אני זכרתי שראייתי אותו בלבד במועדון. אמרתי לו 'בוא, נركוד איתך', כאילו ניסיתי לדבר לרגש, שלא עשה מה שעבור לו בראש או לא יודעת מה. 'בוא, אני אركוד איתך', זה, והוא חזר על משפט שהוא אמר לאורך כל החניתה, שאני פשוט לא הצלחתי להגיב, שלא יש לי נשק, תפתחי את הרכב, אני אהרוג אותך', משפט פשוט חזר על עצמו. ניסיתי להסתכל על העיניים, לרגש, למשהו, ראייתי שאין משהו, פשוט חיכיתי לחברים שלי יבואו". (עמ' 12 ש' 9-1 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

82. המתלוננת הדגימה בעדותה כיצד הנאשם חנק אותה בצווארה תוך שהוא מאיים עליה שיש לו נשק וشتפתח את הרכב או שיהרוג אותה ו חוזר על כך מספר פעמים (עמ' 19 ש' 5-1 לפרטוקול מיום 30.4.2024). המתלוננת מסרה שהלכה למין ולשאלת ב"כ הנאשם, אם

היי לה סימנים כלשהם, השיבה: "נפוח" (עמ' 28 ש' 11-12 לפרטוקול מיום 30.4.2024). כאשר עומרה עם כך שבתעודה הרפואית (ת/11) נכתב שהגעה ללא סימני חבלה חיצוניים השיבה: "אני יודעת מה עברתי, כל הגוף שלי עד לפה היה נפוח, זאת הסיבה שהגעתי למيون... כל האזרור פה (מצבעה על החלק הימני של צווארها) שהאゴדל שלו היה, זה האזרור שהוא נפוח". (עמ' 29 ש' 19-23 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

83. המתלוננת העידה שכארן הנאם הבחן בל.מ ול.ח מגיעים, הוא שחרר אותה, היא נפלה ארצתה ואמירה "הוא חנק אותי", הנאם החל לגזף, ל.מ ול.ח הרימו אותה והנאם ברוח מהמקום. (עמ' 12 ש' 15-12 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

84. חיזוק לגרסת המתלוננת ניתן למצוא **בתעודה רפואי** מבית החולים שיבא מיום 24.12.2023 בשעה 16:07, אשר הוגש בהסכם (ת/11) בה פורטה גרסת המתלוננת לפיה בלילהampus; הותקפה במועדון. "...במהלך הערב אחד המשתתפים באירוע נגע לה באזרור המותניים ולתמוך בה כשהיא כמעט מעדנה ונפלה, לאחר מכן, יצא מהמועדון והלכה אל מכוניתה כאשר היא נמצאת טלפון עם אחד מחבריה (כי משהו פוגע בעקב אחריה) לדבריה בעת הגעתה למונית הוא ביקש ממנה להיכנס למונית, חנק אותה בחזקה ואיים שהוא יירוג אותה אם לא תעשה כן. חבריה הגיעו והיא נפלת מחוסר חמצן....".

גרסת המתלוננת בבית החולים, **כפי שהוגשה בהסכם**, מתיחסת ומחזקת את הגרסה שמסרה מאוחר יותר במשטרה ובהמשר, בבית המשפט ומצבעה על אמינותה ומהימנותה. מעבר לתיאור האירוע, המתלוננת **עוד בטרם מסרה תלונתה במשטרה**, ידעה למסור את זהות התוקףcadmus שגע בה במועדון ועקב אחריה עד לאירוע התקיפה.

85. כנطען מפי ההגנה, תחת הקורתת "אנמנזה ובדיקה גופנית" נכתב כי המתלוננת "לא סימני חבלה חיצוניים **ראויות לתטט**...". אכן אין תיעוד לנפיחות בצוואר עליה העידה המתלוננת, אך כאמור כן נרשם כי אובחנה רגשות באזרור תת לטטי. בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך, שהמתלוננת הגעה לבית החולים יומם מהרתת אירוע התקיפה ונבדקה בשעה 7:07, כך שיתכן והנפיחות פחתה. משמצאיי כי יש ליתן אמון מלא בגרסתה של המתלוננת, אינני סבורה שאי תיעוד הנפיחות בצווארה בזרורה על גבי התעודה הרפואית שולל את קיומה של נפיחות שכבו, בסמוך לאירוע התקיפה.

86. עדותם של ל.ח ול.מ אשר הגיעו לחוץ את המתלוננת מידיו של הנאם מחזקת את עדותה ומצבעה על מהימנותה.

87. ל.ח בעדותו מסר כי ראה במו עינוי את התקיפה: "**ראיתי מישחו הצמיד את א.א לאוטו ISR צעקתי עוזב אותה ליאת נפלת על הרצפה הוא התרחק התחליל לקלל את א.א אנחנו הרמננו את א.א וולכנו שם...**". במהלך התקיפה המתלוננת נפלת וצעקה שחנקו אותה. (עמ' 9 ש' 4-9 לפרטוקול מיום 19.5.2024). העד הבחן בתוקף מתרחק מהמקום, לא בדיקת הביט בפניו ושמע אותו מגזף את המתלוננת. (עמ' 10 ש' 11-12 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

88. העד ראה את התוקף למרחק של 10-20 מטר, אך לא ידע לזהותו ובהמשך, מסר שבזמן התוקפה היה חשור וירד גשם. כן זכר שהtokף לבש קפוצ'ון (עמ' 9 ש' 21-24, עמ' 10 ש' 23-24 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

89. ל.מ בעדותו מסר שהגע ייחד עם ל.ח לכיוון הרכב, ול.ח צעק למתלוננת "יאלה א.א באו נלך" (עמ' 16 ש' 9-4 לפרטוקול מיום 19.5.2024). העד ראה את התוקפה במו עיני, הבחן בתוקף חונק את המתלוננת וזרק אותה ארضاה בזמן החניקה. העד לא הבחן בפנוי של התוקף ותאר שירד גשם והוא חשור. (עמ' 16 ש' 24-25, עמ' 16 ש' 31-32 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

90. ל.מ העיד של.ח התעמת עם התוקף, הרים את המתלוננת ובזמן שהtokף הלך מהמקום, צעק עליהם וגידף אותם (עמ' 16 ש' 12-13 לפרטוקול מיום 19.5.2024). העד מסר שהבחן במתלוננת שכובה על הרצפה בוכה וזעקה "**הוא חנק אותו.**" **הוא חנק אותו.**" (עמ' 18 ש' 13-12 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

91. כשהתקרכבו למקום הבחן שהtokף לבש קפוצ'ון כחול. (עמ' 16 ש' 10 לפרטוקול מיום 19.5.2024). העד אישר שמסר בעדו במשטרת השוקף לבש ג'ינס וקפוצ'ון כחול כהה. (עמ' 23 ש' 6-3, ש' 20-19 מיום 19.5.2024).

92. לאחר ריענון זכרונו של העד, מסר שכاصر התוקף גידף אותם הבחן בפנוי "וכשראייתי את התמונה שם.מ הראתה לי אז כן קישרתי את הדברים שהו אותו בחור שחנק אותה." (עמ' 17 ש' 21-22 לפרטוקול מיום 19.5.2024), "**שראייתי את אותה תמונה או-קיי**" ואוטו, **אותו דבר Caino שראיתי גם את מה שראיתי שהוא חנק אותה שהוא קיל ו גם את התמונה באותו רגע אז הבנתי שהו אותו בן-אדם**" (עמ' 17 ש' 27-24 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

93. בחקירה הנגדית הבהיר שהבחן בפרצופו של הנאשם בזמן שברח "**כשהוא בא לברות ותוך כדי הוא קיל אותנו אז הוא פנה אליה עם הפנים... שהוא קיל אותנו הוא היה עם הפנים אלינו והוא קיל אותנו אז,**" (עמ' 21 ש' 21-24, ש' 14-15 לפרטוקול מיום 19.5.2024). העד אישר שלא מסר בחקירה במשטרת השוקף בפרצופו של הנאשם במשטרת מאוחר שלא נשאל על כך. (עמ' 19-18 לפרטוקול מיום 19.5.2024). בחקירה חוזרת הבהיר כי "**כshallacti לכיוון עם ל.ח לא.א לכיוון האוטו כמובן ל.ח צעק יאללה א.א הולכים, הוא זرك אותה כמובן באותו שלב זהה לא ראייתי אותו כי הוא היה עם הגב אליו, אחרי שהוא הלך והתחיל לתת علينا קללות כן ראייתי את הפרצוף שלו בזווית העין פחות או יותר במרחב... כן את הפנים שלו כשהוא התחיל לקלל Caino אותה.**" (עמ' 25 ש' 8-1 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

94. לא נעלם מעניין, כי עדותו של ל.מ סותרת את יתר העדויות בכך שמסר שהמתלוננת נכנסה יחד עם מ.מ למסעדה על מנת ליטול את מפתחות הרכב. ואילו מיתר העדויות לרבות עדותה של מ.מ עולה שם.מ נותרה במועדון ולא נכח במסעדה. העד לא נשאל אודות סתירה זו בחקירה הנגדית והדבר אף לא נתען מפני ההגנה. כמו פרט לעיל, למעט פרט זה, עדותו מתישבת עם יתר הראיות שהובאו עד כה.

אשר ליזויו הנאשם, אצין כי עדותו של ל.מ אינה עומדת לבדה ואין מהו ראיית זיהוי יחידה, אלא היא מצטרפת ליתר העדויות. ואולם, גם שמצאת כי עדותו אמינה, לא ניתן לבסס זיהוי

של עד זה כראיית זיהוי עצמאית ייחידה.

95. אמנם אירע התקipa לא מטעם בסרטון, אך מסרטון מצלמת האבטחה Camera 9 המתעד את אזור החניה, ניתן להבחן כי בשעה 02:02:43 הנאשם דולק אחר א.א. בשעה 02:03:39 ניתן להבחן בשתי דמיות רצות באזור החניה ובשעה 02:04:10 ניתן להבחן באותו זמן דמיות חוזרות יחד עם המתלוננת.

96. הנאשם לא חלק על כך שהמתלוננת הותקפה, אלא כפר שהוא זה שתקף את המתלוננת. במהלך המשפט הרחיב את חיזית ההגנה וחלק על כך שנגרמה למתלוננת נפיחות בצווארה, גם שהדבר לא נטען במסגרת המענה שמסר לכתב האישום.

97. טענותו המרכזית של הנאשם, נועצה בכך שעד התביעה ל.ח, מסר בחקירהתו שלבש קפוץ'ן בצבע כחול או כחול כהה בגרסהו. (עמ' 67 ש' 7-4, עמ' 72 ש' 13, עמ' 73 ש' 4-6, עמ' 93 ש' 18-15 לפרטוקול מיום 2.7.2024).

כפי שפורט לעיל, הנאשם לא זיהה עצמו בסרטון המתעד את זירת החניה, ואולם אישר שיצא מהמועדון אחר המתלוננת. בעדותו בבית המשפט, מסר הנאשם גרסה כבושה, לפיה יצא מהמועדון לאחר החניה ונמצא באזור החניה לאחר שחברו היה ברכב ומשם חזרו למועדון. (עמ' 66 ש' 11-1 לפרטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, מסר גרסה כבושה נוספת, לפיה פגש חברו באזור החניה ומשם נכנסו למועדון נוסף (עמ' 95 ש' 10-15 לפרטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, כשנשאל בחקירה נגדית, אם נכנס למועדון הנוסף לאחר שנῆפה חולף באזור החניה, השיב: "אני עוד פעם, נתתי, אני מכיר את המקום הזה, אני אומר לך היה פה, אני זוכר שיצאתי... פעם אחת וחזרתי עם החבר זהה הלכתי.... יצאתי פעם אחת, הייתה, באתי עם החבר, נכנסתי רואים אותך נכנס עם חבר...למועדון". (עמ' 95, ש' 22-33). כשנשאל שוב לאיזה מועדון נכנס עם החבר, השיב: "יצאתי, הוא חיכה שםה ו נכנסו עוד פעם, אני לא משקר, אני אומר לך הייתה שםה ו נכנסנו. ש: איפה שם? ת: אם הוא היה חוקר 2 חברים, רק הוא בא מנסה להלביש. ש: למה לא הבאת אותם היום? ת: החוקר. למה שאתה أبي אותם?" (עמ' 96 ש' 14-1 לפרטוקול מיום 2.7.2024).

98. אזכיר שהנאשם לא אישר בחקירהתו במשפטה ששזהה בזירת התקipa, וכשעומת עם חברי או נוכחות במקום. כשנשאלשאל שאלות אודות הימצאותו בזירת התקipa, וכשעומת עם גרסת המתלוננת לפיה אמרה לו שתפרקוד אליו, השיב: "אין היה צאת" וטופף על הדוכן. (עמ' 92 ש' 8-1). עיר, כי במהלך חקירותו הנגדית הנאשם תופף על הדוכן ונאלצתי להעיר לו על כך לא פעם. (עמ' 86 ש' 19-17, עמ' 92 ש' 8 לפרטוקול מיום 2.7.2024).

99. בחינת מכלול הראיות מצביעות שהנאשם הוא זה שתקף ואיים על המתלוננת בזירת החניה. ניתן לԶיהות שאוთה הדמות עוקבת אחר המתלוננת מהיציאה מהמועדון, לפתח המסעדה ובהמשך באזור החניה. המתלוננת זיהתה את הנאשם לצורך ברורה כדי שתקף אותה כפי שיפורט בהמשך. עדותה משתלבת היטב עם מצלמות האבטחה ועדויות חברות.

מנגד, גרסת הנאשם אינה הגיונית, מתחמקת, כבושה, רצופת סתרות ופירכות ומחזקת את ראיות הتبיעה.

(4) שתילת זהותו של הנאשם במוחה של המטלוננט- האומנם?

100. כאמור, מהימנות ראיית הזיהוי נבחנת בשני רבדים. שההגנה הסכימה כי המטלוננט צלח את הרובד הסובייקטיבי, קרי עדותה אמינה ומהימנה באופן שניין להאמין שהמטלוננט אכן מאמין שהוא זה שתקף אותו, יותר לבחון האם מבחינה אובייקטיבית, ניתן לקבוע כי הנאשם הוא אכן זה שתקף אותה ואילו עליה.

101. זיהוי הנאשם נעשה על ידי המטלוננט **בזמן אמת, באירוע התקיפה עצמו**. הדברים נלמדים בצורה ישירה מדברי המטלוננט לנאים במהלך התקיפה- "**אמרתי לו בוא אני Arkod איתך**" והסביר שnitin על ידה, לפיו נסתה לדבר לרגשותיו מאחר שזכרה שהיה בלבד במועדון (עמ' 12 ש' 9-1 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

102. המטלוננט ידעה למסור שהאדם שהצלם עם חבריה במועדון, זהו האדם שאחז לה במוthon, עקב אחריה למסעדה ותקף אותה בסמוך לרכב: "**כי באותו רגע שהוא שתפס לי במותן והסתובבתי אליו, ראיתישמיTOPS אותו במותן, כי אני רואה את כל החברים שלי מולוי, אז כשהסתובבתי אוטומטית הגובה שלי ושלו זה היה בעיניהם וגם קלטתי את צבע העור, קלטתי את הבן-אדם, את הפנים. את מזהה את זה. ובאותו רגע שאני יצאת לקריזי מיט, שוב אני רואה את אותו בן-אדם אז באותו רגע שהוא חונק אותו ואני מסתכלת, אני רואה שזה אותו בן-אדם. לא הייתה מופתעת גם כשהראיתי שזה אותו בן-אדם.**" (עמ' 12 ש' 27-22 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

103. המטלוננט הצביעה על הנאשם המצולם בתמונה (ת/12) כמו שתקף אותה (עמ' 14 ש' 25-27 לפרטוקול הדיון מיום 2.7.2024).

104. המטלוננט בעודותה השיבה לשאלת בית המשפט שידעה לזהות את הנאשם כמי שתקף אותה- "**כי אני זוכרת את המבט, אני זוכרת את הכל. להגיד לך מה הוא לבש, אם זה היה כחול כהה או שחור אני לא זוכרת. אבל אני זוכרת את המבט, אני אראה לך גם את כף היד, אני זוכרת בדיק איפה כף היד הייתה עליי, אני זוכרת איך נחנקתי, איך הוא חנק אותי, איךניסיתי להסתכל לו על העיניהם ולהגיד לו שישחרר אותי... בזמן התקיפה, אמרת לו אולי בבקשה, תפסיק, אנחנו נרകוד איתך. אולי חשבתי אולי כי זכרתי שראיתי אותו לבד. אז אמרת לו בוא, אנחנו נרകוד איתך, רק אל תעשה מה שעובר לך בראש'**". (עמ' 18 ש' 32-25 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

105. המטלוננט מסרה שהזיהוי נעשה בשלבים, "זה **לזהות אותו מהמועדון מהחלק שתמיד הוא היה באחור אבל זה עוד אחד במועדון ואז החלק שבמונונים שבאותו רגע כבר, המבט נתפס, אז כשיצאת לחברה שלי, לחת את המפתחות ולראות כמה את הבן אדם, את ההשתקפות שלו, זה גם היה.... ברגע שהוא חנק אותי? את צורת הפנים ואת העינים. גם אם تستכל על היד שלו, יד גסה שזה מה שבעצם שחנק אותי.**"

(עמ' 32 ש' 16-6 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

106. במהלך הדיונים התבוננתי בcpf ידו של הנאשם ובעת שהעיד והשתמש בידו להסביר פרטיהם מסוימים ואף תופף על הדוכן, עד כדי שנאלצתי לעיר לו שיחדליך מכך. התרשםתי שמדובר בכך יד גדולה התואמת את עדות המתלוונת. לא זו אף זו, שאף בצפיפות בסרטוני מצלמות האבטחה ובתיעוד שנגזר מהם, ניתן להבחין בכך ידו הגדולה של הנאשם. (ראה למשל, סרטון מצלמת האבטחה Enter Waitress Enter בשעה 00:53:25 כניסה הנאשם למועדון, ת/3 סעיף 4, עמ' 86 ש' 20-17 לפרטוקול מיום 2.7.204 - הערת בית משפט: "הנายน פונה אל התובעת ופותח את כפות ידיו ומסביר באמצעות ידיו את הדברים").

107. המתלוונת העידה מדם ליביה, ניכר שמעמיד העדות לא היה קל עבורה והוא אף בכתחה בתחילתה (עמ' 9 ש' 18-14 לפרטוקול מיום 30.4.2024). במהלך הדיון, הנאשם פנה למתלוונת במלל לא ברור והוא בתגובה השיבה **"לא רוצה לראות את המבט שלו בכלל"**. (עמ' 10 ש' 30-29 לפרטוקול).

המתלוונת שבה וחזרה שהיא מזהה את הנאשם בוודאות וכי שתקף אותה, **"אני יודעת בוודאות שהוא הוא. זה מבט שהוא לי בסיטויים אחורי זה, זה מבט שאינו זכרת אותו, אם הוא בא לי בקטעים, מהמגע במוותן. כמו שאמרתי קודם, לא נוגעים בי לא גברים אחרים, לא אנשים שקרובי אליו ואני בחורה שומרה, או-קי? אז ברגע שיש מבט ואני מסתובבת ואני כאילו, מי מרשה לעצמו לגעת לי במוותן, ואני מסתובבת ואני רואה את המבט פה, זה מבט שאינו זכרת. יש אנשים אולי שלא זכרים מבטים, אני בן-אדם שזכור מבט, במיוחד שזה לא צבע עור שנמצא בסביבה שלי, אוטומטית שאני רואה את זה ואני מבינה שהוא וזה ואז אני יוצא לבחוץ, אני רואה שהוא אותו בחור שעומד מאחורי שמה של זכויות, עומד ככה מסתכל עליו, אתה רואה שהוא אותו בן-אדם שגם נמצא לידך במועדון ובאותו רגע שהוא חונק אתה מנסה להסתכל, לראות כאילו מה קורה פה, אתה רואה שהוא אותו בן-אדם."** (עמ' 21 ש' 33-25, עמ' 22 ש' 2-1 לפרטוקול מיום 30.4.2024) ובהמשך חזרה על כך, שבתווחה **"במיילון אחוז שהוא הוא"**.

108. אין מדובר באירוע שנמשך מספר שניות, המתלוונת שתהה עם הנאשםפרק זמן לא מבוטל במועדון באופן שאפשר לה לזהותו, בהמשך זיהתה אותו כשהוא עוקב אחריה למסעה ובאירוע התקיפה עצמה.

109. ההגנה טענה כי לא ניתן לסמוך על עדות המתלוונת כיון שהנายน והמתלוונת מגיעים מקבוצה אתנית שונה ומסרה בעדותה שזיהתה את הנאשם על בסיס נתון זה, "...לא צבע העור שנמצא בסביבה שלי". בהמשך עדותה, במהלך חקירתה הנגידית, הסבירה שכונתה לחבריה הקרובים ובמקומות העבודה ובשירותות לאומי היא נמצאת בסביבה עם אנשים ממוצא אתיופי. כשב"כ הנאשם הטיח במתלוונת " מבחינתר, האתיופי שתקף אותו זה גם האתיופי שראית במועדון", השיבה: "אבל היו עוד מלא אתיופים במועדון" (עמ' 25 ש' 25-6 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

110. המתלוונת עמדה בדעתה כי זיהתה את הנאשם על אף מוצאו ואף אישרה שנכחו במועדון אנשים נוספים ממוצא אתיופי ואין בכך כדי לפגום באופן בו זיהתה את הנאשם כי שתקף אותה.

אכן, מסקנות דוח הביניים של ועדת דנציגר קובעות כי יש לגלות זהירות יתרה בהסתמכו על זהויו אדם המשתייך לקובוצה אתנית שונה. ברם, זהירות גבוהה אינה שוללת קבלת עדותה של המטלוננט אשר ידעה לבסס היטב את זהויו הנאשם. זהויו המטלוננט, נמשך בשלבים ואינו עומד לבדו, אלא מחזק בראיות נוספות קרי, סרטוני מצלמות האבטחה, עדויות חברות וגרסתו הכבושה והלא אמינה, בלשון העמלה, של הנאשם.

ודוק, במקורה דן אין מדובר בתהילין זהויו של הנאשם מתוך קובוצה, אלא **בזהויו ישיר של אדם** שאל דמותו נחשפה המטלוננט בפרק זמן ארוך קודם למעשה התקיפה.

111. המטלוננט לא זכרה אם הנאשם חשב קפוצ'ון על ראשו במהלך התקיפה, אלא זכרה שכאשר נמלט מהמקום חשב קפוצ'ון על ראשו. המטלוננט הסבירה זאת, שבמהלך התקיפה, זאת בקשר לשניסתה לדבר לילבו, "לגעת לו בראש שישחררו אותו, אני בכלל לא יודעת מה עבר לו בראש שהוא רוצה לעשות לי אז רק לדבר אליו לעניינים שלו, שזה מה שאינו אומרת אני זוכרת". (עמ' 26 ש' 10-7, עמ' 25 לפרטוקול מיום 30.4.2024). בחקירה נגדית, הסבירה שבזמן מסירת הודעתה במשטרה זכרה שהקפוצ'ון היה שחור או כחול כהה (עמ' 28 ש' 20-23 לפרטוקול מיום 30.4.2024). ההגנה בסיכוןה, טענה שבניגוד למטלוננט, העדים ל.מ. ול.ח זכרו שהתקוף חשב קפוצ'ון לראשו. ואולם, ל.מ. בעדותו תיאר "דמות קפוצ'ון כחול" (עמ' 10 ש' 7, עמ' 22 ש' 7 לפרטוקול מיום 19.5.2024) ולא ציין שבחש את הקפוצ'ון לראשו. כך גם העד ל.ח בעדותו ציין "זוכר קפוצ'וןנו לא יכול לזהות פרצוף או שהוא בבירור". (עמ' 9 ש' 24 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

לא מצאתי כי קיימת סטייה בין דברי העדים לעדות המטלוננט. העדים לא התבקשו לדיק אם הנאשם חשב את הקפוצ'ון לראשו במהלך התקיפה, אם לאו. המטלוננט העידה שלא זכרה אם במהלך התקיפה הקפוצ'ון היה על ראשו של התקוף, אך זכרה שכאשר **נמלט**, הקפוצ'ון היה על ראשו.

כנΚבע בפסקה, לא כל אי-דיק בזהוי פוגם במשקל הזהוי כולו, שכן לא ניתן לצפות מעד לא כל שכן, מוקובלן עבירה אשר חווה אירוע טראומתי לזכור כל פרט ופרט. כך שעצם העובה שהמטלוננט או מי מהעדים, לא זכרו אם התקוף חשב קפוצ'ון על ראשו במהלך התקיפה או האם צבע הקפוצ'ון היה כחול כהה או שחור, כדי להוביל למסקנה לפיה לא ניתן לסמן על זהויו ואין בכך כדי לפגוע בגרעין האמת של זהויו. **[(ענין אדרי בפסקה זו; ע"פ 1789/14 נחמייה נ' מדינת ישראל, פסקאות כ"א-כ"ב לפסק דין של השופט רובינשטיין (22.10.2014).]**

112. לטענת ההגנה, אמינותה זהויי מתcarsמת נוכח תנאי התאורה ומזג האויר בלבד האירוע. נטען כי העדים ל.מ. ול.ח העידו כי תנאי התאורה בחניון לא אפשרו את זהויו התקוף, שכן

היה זה ליל חורף גשום והתקיפה ארעה בחניון לא מואר. המתלווננת השיבה בחקירה נגדית כדלקמן: "עו"ד ברגמן: מה מצב התאורה בחניון? את יכולה לתאר בבית המשפט? את זכרת?

העדה: תאורה של חניון, של מנורות רחוב. עו"ד ברגמן: **במקום שהוא תקף אותו בו היה חשוך?** העדה,...: **לא. Caino תאורת רחוב.** עו"ד ברגמן: מה זה אומר תאורה רחוב? העדה,...: התאורה הזאת שהיא טיפה כתומה זאת. עו"ד ברגמן: תאורת רחוב ביום גשם, נכון?

העדה...: כן. "(עמ' 26 ש' 27-20 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

העד ל.ח העיד "היה חשוך הוא היה בחניה היה גם גשם לא בדיק הסתכלי עלי הפנים של הבן-אדם הוא פשוט התרחק מאתנו ו/or כדי שהוא מקלל את א.א." בהמשך עדותו, הוסיף שהוא במרחק של 10-20 מטר מהתווך ולא התקרב אליו. (עמ' 10 ש' 33-11 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

ל.מ העיד שבעזם שהגיעו לאזור התקיפה היה גשם וחשוך ולא הצליח לבדוק פנוי של התקוף במהלך התקיפה מאחר שהוא עט הגב אליו ורק לאחר מכן, בזמן הבריחה כאשר נמלט וגדף, הצליח לבדוק פנוי ובשלב מאוחר יותר לזהות שמדובר למי שמצולם בתמונה הסלפי. (עמ' 10, ש' 15-10 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

הנה כי כן, אף אחד מהעדים לא העיד על קושי בזיהוי שנבע אך ורק בשל תנאי התאורה ומזג האוויר. שני העדים הסבירו שעמדו במרחק מהתווך ולא בטוח קרבה כמו המתלוונת. זאת ועוד, המתלוונת ידעה לזהות ולומר כי האדם שתקף אותה, הוא זה שעקב אחריה מהמועדון למסעדה ועד לרגע התקיפה. ניתן כי ל.מ ול.ח פגשו בתוקף לראשונה בזירת החניה.

ודוק, יתכו מקרים של פלוני נחרט בזיכרון שלו עד בעוד אלמוני איינו נחרט הגם שזו באוטם תנאים ממש. (**ענין דמיוני**, בעמ' 487) כך שבמקרה בו התנאים אינם זרים, כמו במקרה שבפני, לא ניתן לקבוע שהמתלוונת לא יכולה לזהות הנאשם בזמן אמיתי.

כאמור, מצאתי את עדותה של המתלוונת מהימנה ואמינה כי זיהתה שהתקוף הוא הנאשם. המתלוונת הסבירה שתנאי הראות אפשרו לה לזהות הנאשם, מסרה פרטים מזהים מעבר למבט, כך למשל את גודל כף היד והעובדת שידעה לזהותו מהמועדון.

113. במהלך חקירתה הנגידית, המתלוונת עמדה על כך שזיהתה את הנאשם בעצמה, בזמן אמיתי, ושללה את גרסת ההגנה לפיה חברותיה גרמו לה לחשב שהנ帀ה אשר הצטלם איתם במועדון הוא התקוף. המתלוונת ידעה למסור הסבר לטענת ב"כ הנאשם לפיה זיהות

הנאשם כתוקף נשטלה במוחה ולכז אף מסרה בחקירהה שם. מידעה שהנאשם תקף אותה באומרה "אני ידעתו בלבד שזו אוטו בן-אדם. זה שאני באה ואני הולכת למשטרה ואני אומרת והכל", זה כי אני יודעת מי הבן-אדם ואני יודעת. אבל אני בלבד בהה, כאילו, גם כשל. ראה, גם כשיכולם ראו שעוד מישתי באה מבחוץ ואומרת 'אני יודעת', יכול להיות שבאתה להגיד לו 'אני לא בלבד', יש עוד מישתי שגם יודעת בוודאות'. אז יכול להיות שמדובר כזה זה בא". עמ' 21 ש' 18-14 לפרטוקול מיום 30.4.2024). יודגש, כי כבר בבית החולים, בטרם פנתה המתוונת למשטרה מסרה כי הנאשם הוא זה שתקף אותה.

114. המתוונת העידה שהעידה מ.מ שמעה שתקפו אותה, מיד ידעה לומר שיש לה תמונה של התקף. למ.מ היה ברור שהנאשם שהצטלם עם התקף כי הוא כל הזמן היה לידם במוועdon. "**כל מי שהיה באזור הרגישה ממנו משחו לא נעים ואין לי מושג איך מ.מ פשוט ידעת שזו הוא.**" (עמ' 17 ש' 8-6 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

בחקירהה הנגדית, לא שלה שיטכן וא.ב אמרה למ.מ שהנאשם הוא התקף כפי שנטען על ידי ההגנה ואולם, מסרה הסבר המתישב עם התשתיות הראייתית אותו אני מקבלת, לפיו א.ב סקרה שהנאשם הוא התקף כי, "**היא ישבה איתי בمساعدة שאמרתי לה, בקריזיז מיט כסיצאטי לקחת את המפתחות וatz אמרתי לה בצחוך מה זה, הוא עוקב אחריה?**" ופושט רואים ככה שימוש עם זכוכית ופושט בן-אדם. אז א.ב נראה ראתה אותו באותו רגע, אולי גם א.ב ראתה אותו מתחיל לлечת אחריה, כי זו זכוכית. אז א.ב פשוט חיברה את שניהם, מהתמונה". (עמ' 18 ש' 18-22 לפרטוקול מיום 30.4.2024)

115. המתוונת אישרה בחקירה נגדית שם. מ.מ הציגה לה בלילה האירוע את תמונה הנאשם כדי להריגע אותה "**אל תדאגי, יש לנו תמונה להראות למשטרה**" ואולם, לא זכרה לבדוק את הסיטואציה. (עמ' 19 ש' 24-28 לפרטוקול מיום 30.4.2024). המתוונת ידעה למסור שישנם פרטימ שainedה זוכרת במדוק בשל מצבה לאחר האירוע ובכך יש לחזק את אמיןנותה ומהימנותה. "**אני מנסה להסביר את הסיטואציה, להגיד לך מה אני זוכרת בדיק ששהיה ברכב, אחרי שחנקו אותי, שאני מנסה לנשום, אני לא זוכרת בדיק מה היה שם. אז אני לא רוצה לסתם להגיד דברים.**" (עמ' 20 ש' 4-2 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

116. המתוונת חזרה על כך שלא זכרה שהתמונה הוצגה לה ברכב, אלא זכרה למסור שם. מ.מ העבירה לה את התמונה למכשיר הטלפון הנייד יומם למחירת מיד הגיבה 'aic'. (עמ' 20 ש' 28-27 לפרטוקול מיום 30.6.2024).

117. אף עדותה של מ.מ מחזקת את גרסת המתוונת לפיה>Zיהתה את הנאשם בזמן אמיתי, במועד התקיפה. העידה מסרה שא.ב שלחה לה הודעה בה כתבה: "**תבואי מהר, מישחו תקף את א.א, תשלחי לי את התמונות דחוף, זה זה שהיא איתנו, זה זה שהצטלם איתנו**" והוא מיד יצא החוצה. היא אישרה במספר הזדמנויות ששמעה לראשונה מראשונה מא.ב שהנאשם שהצטלם איתם בתמונה הטלפי הוא התקף. (עמ' 34, ש' 21-22; עמ' 36, ש' 29-27; עמ' 39 ש' 23-22; עמ' 40 ש' 32-31, עמ' 42 ש' 31-32 לפרטוקול מיום 27-29

(30.4.2024)

118. עם קבלת ההודעה, יצא העדה מהמועדון והבינה במלוננטה שהוא "נסערת ברמות" כשהיא נכנסת חזרה למועדון. תחילה שמעה אודוט האירוע מחבריה אשר המתינו במסעדת, וכשהמתלוננת יצא מהמועדון ונרגעה, היא סיפרה לה עצמה את שארע **"היא סיפרה שהיא הלכה לרכב להביא את התיק שלה, הרגישה שימושו עוקב אחריה, השיחה התנהקה בין (המתלוננת לל.מ), כאילו שהיא דיברה איתם תוך כדי, אמרה להם שהיא מרגישה שימושו עוקב אחריה. מיד אחרי זה היא הגיעו לרכב, הותקפה, משזה בא, פשוט תקף אותה וחנק אותה אז בעצם היא אמרה לי שהזאת אותו בחור מהתמונה. ובגלל זה הם היו כל כך לחוצים על התמונה כדי למצוא את אותו בחור. היא ניסתה לróżץ, לחפש אותו, לא הצליחה לקרו את הסוף, אז מהר מאוד ניסינו לקלף את האירוע, פשוט לקחת אותה הביתה, להריגע אותה."** (עמ' 36 ש' 17-24).

לפרוטוקול מיום 30.4.2024.

119. העדה מסרה שהמתלוננת סיפרה לה שהיא ניסתה להתחנן ואמרה **"אני ארכוד איתך, אני אהיה איתך"** (עמ' 35 ש' 18-10) לפרוטוקול הדיון מיום 30.4.2024.

120. העדה הבירה במספר הזדמנויות במהלך עדותה, ששמעה מהמתלוננת **בצורה ישירה** שהאדם שהצטלם עמו בתמונה הפלפי הוא התקוף (עמ' 36 ש' 29-28; עמ' 40 ש' 18-21 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). מ.מ העידה שמיד כשהמתלוננת יצא מהמועדון, היא רצתה לחניה ואמרה **"זה הוא, זה הוא"** כשהיא רצתה לחפש אותו בעודה נסערת, בשלב זה המתלוננת לא אמרה שמדובר בנאים. אך כאשר נכנסו חזרה למסעדה, המתלוננת אמרה לה **"זה הבוחר הזה מהתמונה, זה הבוחר הזה מהמועדון, הוא הילך אחראי, הוא עקב אחראי ותקף אותו"**. (עמ' 40 ש' 14-32, עמ' 41 ש' 2-1 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

121. במהלך הנסעה הביתה, שוחחו ברכב על התמונה ובהמשך, המתלוננת ביקשה ממנה שתשלח לה את התמונה, תחילת שלחה לה תמונה חתוכה של הנאשם ולבקשתה, שלחה את התמונה במלואה. העדה לא זכרה אם המתלוננת ביקשה שתשלח לה את התמונה באותו הלילה או יומם לאחר מכן. (עמ' 42, ש' 19 ואילך לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

122. העדה העידה לאורך כל עדותה אודוט **מצבה הנפשי** של המתלוננת בסמוך לאירוע המהווה חיזוק לgresת המתלוננת. העדה תארה שהמתלוננת הייתה נסערת, בכחה, רצתה פנימה למועדון לבקש סיוע וניסתה לאייר את התקוף.

123. טענת ההגנה לפיה א.ב. שטה במוחה של המתלוננת את היהת הנאשם תוקף, נשלلت על ידי עדותה של א.ב. ומתיישבת עם גרסת המתלוננת ויתר העדויות. העדה מסרה שהמתלוננת חזרה עם החברים, היא צעקה **"זה הוא, זה הוא, זה הבוחר שرك איתנו במועדון. הוא חנק אותנו"** ואז ביקשה מ.א. שתשלח לה את תמונה הפלפי מהמועדון. מ.מ לא שלחה את התמונה, אלא יצא מהמועדון. מ.מ הציגה למtalוננת ולה את תמונה הפלפי והן זיהו את הנאשם (עמ' 13 ש' 20-15 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).

124. א.ב. העידה שהמתלוננת רעדת והייתה על סף עילפון, הייתה בהיסטוריה וצעקה ש**"הוא חנק אותה"**. (עמ' 14 ש' 16-6 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). בCHKIיתה הנגידית, חזרה על

כך שהמתלוננת זיהתה עצמה את הנאשם כמי שתקף אותה (עמ' 22 ש' 15, עמ' 23 ש' 3-4, עמ' 23 ש' 30-33 לפרטוקול מיום 9.6.2024). העדה דיבקה ואישרה שכاصر ראתה את התמונה זיהתה את הנאשם כמי שהלך אחר המתלוננת ולאadam שתקף, אלא המתלוננת היא זו שזיהתה את הנאשם כמי שתקף אותה (עמ' 26 ש' 1-8 מיום 9.6.2024).

125. העדה זקרה לספר שהנאים לבש ג'ינס וקפוצ'ון בצבע שחור (עמ' 14 ש' 19 לפרטוקול מיום 9.6.2024) זיהתה את תיעוד צילום תמונה הפלפי שהוצאה לה מתוך הסרטון שהוגש לבית המשפט והוסיפה שברגע זה, הנאשם הציג אליהם לירוק. העדה חזרה בחקירה נגדית על כך שהנאים לבש ג'ינס וקפוצ'ון שחור, אך הפעם אמרה ש-90% מדובר בקפוצ'ון (עמ' 25 ש' 25-11 לפרטוקול מיום 9.6.2024). העדה עמדה על כך שהנאים לבש ג'ינס ולא מכנסי דגם"ח בצבע בז' אשר הוצגו לה במהלך עדותה בבית המשפט. (עמ' 30, ש' 14, ש' 16 לפרטוקול מיום 9.6.2024).

126. לח העיד שלאחר התקיפה, ברכב, מ.מ הציגה למתלוננת את תמונה הנאשם והמתלוננת זיהתה את הנאשם כמי שתקף אותה. עוד מסר, שהמתלוננת הייתה בסערת רגשות ברכב ובכיתה. [עמ' 9, ש' 9-25, עמ' 10 ש' 1, עמ' 12-13, עמ' 14 ש' 9-17].

127. למ העיד שבעצמן ששהו ברכב (בדרכן חזרה) שאל אם יש תמונה של התקוף, מ.מ הציגה לו את התמונה והוא ביקש שתשלח לו אותה. העד מסר, שחלפו 10 דקות מרגע התקיפה ועד שהוצאה לו התמונה בה זיהה את התקוף (עמ' 23 ש' 29-31, עמ' 24 ש' 10-11 לפרטוקול מיום 19.5.2024).

128. נוכח כל האמור, איני מקבלת את גרסת ההגנה לפיה זהותו של הנאשם נשטלה במוחה של המתלוננת על ידי מי מחבריה, אלא היא זיהתה את הנאשם כמי שניצמד אליה מהמועדון, עקב אחריה למסעדה, משם לחניה ועד לתקיפתה בסמוך לרכב.

129. המתלוננת מסרה תלונה במשטרת ים למחירת האירוע, בשעות הערב והסבירה שעשתה כן, רק לאחר שהבינה את גודל האירוע ולאחר ששוחחה עם דודה שהוא שוטר והוא ייעץ לה להתלונן, מהחשש שהיא נשים נוספות יפגעו. המתלוננת הסבירה ש"עצמה זה שאני עומדת פה זה כי אני לא רוצה שעוד מישתי אחרות תפגע". (עמ' 27 ש' 7-17 לפרטוקול מיום 30.4.2024).

להתרשםותי, עמדה בפני העדה אמינה ומהימנה שמלבד הנזק שנגרם לה כתוצאה מעשי של הנאשם, חשה מחובות לכל הציבור._CIDOU, היעדרו של מניע אפשרי לכך שהמתלוננת התלוננה נגד הנאשם, אותו לא הכירה קודם לכן, תומך אף הוא בנסיבותיה. [ע"פ 7653/11 פלוני נ' מ.י. (2012) וע"פ 993/00 נור נ' מ.י. (2002)].

(5) מחדי חקירה:

130. ההגנה בסיכון טענה כי המשטרה ביצעה שורה של מחדי חקירה שיש לזרוף לחובת המאשימה. להלן יפורטו המחדים הנטענים: ראשית, היחידה החקורת לא ביצעה מסדר זיהוי למתלוננת ולחבריה ובפרט לא.ב; שנייה, היחידה החקורת לא ביצעה עימות בין המתלוננת לנאים; שלישית, היחידה החקורת לא אספה ראיות פורנזיות מהזירה, כדוגמת טביעת נעל כל שזו קיימת, טביעת אצבע מהרכב או כל ראייה פורנזית אחרת.

131. בטרם אדון לגוף של טענות, יפים הדברים שנכתבו בע"פ [5633/12 נימן נ' מדינת ישראל](#), פסקה 48 (10.7.2013) באשר למחדרי חקירה:

"מן הראי להזכיר, את ההלכה המושרשת, כי בהינתן תשתיית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של הנאשם, הרי שאין בקיום של מחדרי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזכותו של הנאשם. בחינת טענות הנוגעות למחדרי חקירה תעשה בשני שלבים: תחיליה יש לבחון האם מדובר כלל במחדרי חקירה. רק אם המענה לשאלת הראיות הוא חיובי, יש לבחון את השאלה, האם בשל מחדרי החקירה הנטענים, נגעה יכולתו של הנאשם להטמוד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופча, כמו גם זכותו להלין הוגן. בחינה זו נעשית, תוך שיקול המחדלים הנטענים אל מול התשתיית ראייתית שהונחה בפני הערקה הדינונית (ראו, בעניין זה, ע"פ [3947/12 סלאח נ' מדינת ישראל](#), [פורסם ב公报], פסקה 44 (21.1.2013), וההפניות שם (להלן: עניין סלאח); ע"פ [5386/05 אלחורי נ' מדינת ישראל](#) [פורסם ב公报] (18.5.2006) (להלן: עניין אלחורי)).".

אי עriticת מסדר זיהוי

132. ההגנה טענה כי היה מקום לעריכת מסדר זיהוי למתלוונת או למי מעדי התביעה בדגש על א.ב. ומשרס"ר עוז טננוורצל (עד תביעה מס' 2- להלן: "רס"ר עוז") לא ידע למסור הסבר המניח את הדעת, אלא השיב בחקירה הנגדית "אני לא זוכר למה התקבלה החלטה לא לעשות מסדרזיהוי" (עמ' 46 ש' 25 לפרטוקול מיום 9.6.2024) יש בכך טעם לפגם. בהשלמת סיכומיו בעל פה, הטעים ב"כ הנאשם, שאי עriticת מסדר זיהוי אינו מוביל לזכויו הנאשם, אך לדידו היה מקום לבצעו (עמ' 55 ש' 4-5 לפרטוקול מיום 8.9.2024).

133. בחינת מארג הראיות שנאספו בתיק החקירה מוביל למסקנה לפיה, לא היה מקום לעורר מסדר זיהוי ואי עriticת מסדר זיהוי, בהינתן התשתיית ראייתית אינו עולה לכדי מחדרי חקירה. אין חולק שככל העדים שנכחו ברכב והיעדו בבית המשפט נחשפו לתמונה הסלפי בה תועד הנאשם בבירור במועדן והתמונה הוגשה בהסכמה בבית המשפט (ת/12). לעומת זאת, הנאים בעצמו זיהה עצמו בתמונה כבר בחקירהו במשטרה (ת/1).

הן המתלוונת והן א.ב. העידו שזיהו את הנאשם בתמונה שנמסרה מיד' המתלוונת למשטרה, אך שלא ברור הטעם בבחירה מסדר זיהוי לעדים אשר אווחדים בתמונה החשוד מבעוד מועד. ברי כי ככל שהיא מתקיים מסדר זיהוי, ההגנה הייתה טוענת לזכות המסדר. אוסף, שאף רס"ר עוז בחקירהו הנגדית, הבahir שלא היה מקום לעריכת מסדר זיהוי במצב בו קיים תיעוד ברור של הנאשם (עמ' 46 ש' 29-32 לפרטוקול מיום 9.6.2024).

לא זו אף זו, אלא שיתכננו מקרים בהם הרשעה תتبבס על סמך ראיית זיהוי יחידה, גם במקרים בו לא נערך מסדר זיהוי, שכן כל מקרה נבחן לפי נסיבותו. (ראה **uneiין דמיינוק** בעמ' 403-405).

אי עriticת עימות

134. נטען מפי ההגנה שהיא מקום לעורך עימות ועצם העובדה שלא נערך עימות בין הנאשם למטלוננת, מהוות מחדל חקירה. ב"כ הנאשם, הפנה לתשובה של רס"ר עוז בעדותו בבית המשפט לפיה סבר שלא היה מקום לעורך עימות (עמ' 47 ש' 16 לפרטוקול מיום 9.6.2024).

המטלוננת ויתר העדים נחקרו במשטרת ובירית המשפט. כזכור, הנאשם בחקרתו במשטרת לא אישר שנכח במועדון והכחיש כל קשר לאירוע התקיפה, כך שלא ניתן לראות באין עriticת עימות במקרה דנן, כմחדל חקירות. (ראה ע"פ [6359/12 בלוי נ' מדינת ישראל](#), פסקה 17 (27.11.2013)).

אי בדיקת זירת העבירה

135. ההגנה טענה למחדל חקירותי נוספת, לפיו היה על המשטרה לבקר בזירת האירוע ולתור אחר ראייה פורנזית, קרי, טביעה אצבע על הרכב, דנ"א או טביעה נעל במקום (עמ' 48 ש' 25-27 לפרטוקול מיום 9.6.2024, סעיף 17 לטיוכמי ההגנה ועמ' 55 ש' 6-8 לפרטוקול מיום 8.9.2024). רס"ר עוז בחקרתנו הנגדית, השיב שדנ"א וטביעות אצבעו הן לא ראיות שנשארות במצב שיורד גשם וכי בהינתן המארג הראייתי שהוא קיים, לא היה צורך באיתור אחר ראיות נוספת.

136. המטלוננת הגיעה למסור תלונתה יממה לאחר האירוע. כעולה מחומר הראיות ואף אין מחלוקת בין הצדדים, כי בليل האירוע ירד גשם, כך שלא ניתן להשמור ראיות פורנזיות כגון טביעה נעל או טביעה אצבע חיצונית לרכב. זאת ועוד, שלפי גרסת המטלוננט, עליה לא חלקה ההגנה, אירוע התקיפה בוצע באזור החניה, מחוץ לרכב, כך שלא ברור לאיזו ראייה מלבד איתור מצלמות האבטחה (כפי שנעשה), היה על המשטרה לאסוף מהיריה.

137. הנאשםCIDוע, לא מסר גרסה בחקרתו במשטרת ולא מסר כל גרסה שיש לבדוקה. לא זו אף זו, אלא שבחקירתו הנגדית בבירית המשפט, קשר עצמו לזרת העבירה (החניה), טען שיצא מהמועדון אחר המטלוננט ושזה באזור החניה, בו חנה רכבו של חברו. מכל מקום, גם אם קיבל את טענת ההגנה לפיה מדובר במחדל חקירה, אין מדובר במחדל אשר פגע ביכולתו של הנאשם להגן על עצמו או בזכותו להיליך הוגן, בפרט נוכח התשתית הראייתית שנאספה כנגדו.

138. אסכם, כי לא מצאת שקיימים מחדלי חקירה אשר יש לזקוף לחובת המאשימה אשר פגעו בזכות להיליך הוגן כלפי הנאשם.

ד. מסקנות:

139. המאשימה הוכיחה בראיות כנדרש בדיון, כי הנאשם הוא זה שבlesh אחר המתלווננת החל מהשלב בו פגש אותה במועדון, עקב אחריה למסעדה, המתין לה עד אשר יצא ודלק אחריה באזור החניה, שם תקף אותה, אימס עליה וגרם לה לחבלה כמתואר בעובדות כתוב האישום. כל זאת עשה תוך שהוא מפר צו פיקוח שהיה תלוי ועומד כנגדו וכפי שהודה בתחילת משפטו.

140. מצאתי את עדות המתלווננת כמהימנה ואמינה בפני עצמה וכי הפרטים אותם מסרה אודות הנאשם ואופן זהה שנעשה על ידה, עומדים בתנאי הפסיקה.

141. עדות המתלווננת לא מהווה ראיית זהה יחידה, אלא מצטרפים אליה סרטוני מצלמות האבטחה המתעדים את הנאשם דולק אחר המתלווננת בתוך המועדון, מחוץ לו, המתין לה מחוץ למסעדה ועוקב אחריה בתוך אזור החניה. כך גם יתר עדי התביעה, משתלבים ומחזקים את עדותה של המתלווננת ואף בחלוקת מהווים ראיית זהה עצמאית.

142. למכלול הראיות, מצטרפת התרשםותי הבלתי אמצעית מה הנאשם. במהלך ישיבות הוהכות, שנמשכו מספר שעות, צפיתי בנего, התרשםתי ממראהו החזותי, מבנה גופו, זקנו הצרפתי, גודל עיניו, כפות ידיו ומבנה גופו. צפיתי לא פעם בסרטוני מצלמות האבטחה מהם ניתן לראות בבירור שה הנאשם אשר עמד לפניי, הוא האדם המתועד בנסיבות האבטחה.

143. לצד זאת, מצאתי את גרסת הנאשם כבושה, סתמית, דחוקה ולא אמינה בלשון המטהה, מלאה בסתריות ופירוכות, ללא כל הסבר הגיוני.

144. לא מצאתי כי התקיימו מחדלי חקירה ובפרט כאשר הגורמים לעיון דין או לפגיעה בהליך הוגן.

ה. התוצאה

145. אני קובעת שה הנאשם ביצע את המעשים המוחשיים לו בעובדות כתוב האישום ומרשיעו אותו בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; **איומיים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **bijous או התchkotot achri adam hulolim להטרידו**, לפי סעיף 12(1) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטויות והפרת צו פיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק הפיקוח.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ה, 06 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים